

OYUNUN YAZARI: DİMİTRİ PSATHAS

ÇEVİREN: RÜSTEM ABACI

OYUNUN İSMİ:”YALANCI ARANIYOR”

NOT:Bu oyun orijinal metinden tiyatro severlerin kullanımına sunmak için yazıya geçirilmiştir.Oyunda rol alan kişilerin orijinal isimleri kolaylık açısından Türkçeleştirilmiştir.

OYNAYANLAR:

- KÂMİL AYDIN: (MİLLETVEKİLİ)
-
- ŞEHNAZ AYDIN: (MİLLETVEKİLİNİN KARISI)
-
- TEVFİK PARLAK: (YALANCI)
-
- VEDAT: (HADEME VE KORUCU)
-
- MUAZZEZ: (SEKRETER)
-
- ZELİHA: (ŞEHNAZ’IN DOSTU VE YAKINI)
-
- ÂSÂF: (ZELİHA’NIN KOCASI)
-
- HAYDAR: (BİR KABADAYI)
-
- PERVİN: (KABARE DANSÖZÜ)
-
- RÜSTEM: (PERVİN’İN DOSTU)
-
- LEYLA: (HİZMETÇİ KADIN)
-
- BİR KADIN:
-
- RAMAZAN:

1.PERDE
1.BÖLÜM
DEKOR

Büyük bir oturma odası. Dipte üç kanatlı camlı bir kapı ile kapanan bir hol,sağda evin üst katına çıkan bir merdiven,solda Kâmil'in bürosuna açılan bir kapı,koltuklar,kanepe,sağda küçük bir masa üzerinde telefon.

Perde açıldığında Muazzez yazı makinesinin başında yazı yazar.
Vedat elindeki tüy ile eşyaların tozunu alır.

VEDAT - (Duraklar) Söyler misiniz bayan keyifler yerinde mi?

MUAZZEZ - Sana ne?

VEDAT - Tamam tamam.(Biraz toz alır ve yine duraklar)söyler misiniz hanımefendi dün gece ne rüya gördünüz?

MUAZZEZ - O da seni ilgilendirmez... Bana bak elini tez tut Kâmil gelir de seni toz alırken görürse vay haline!

VEDAT - Benim mi vay halime?

MUAZZEZ - Kimin ya elbette senin.

VEDAT - Söyler misiniz Muazzez Hanım Kâmil'in milletvekili olmasını kim sağladı kim koruyor onu?

MUAZZEZ - Kim olacak...Sen.Git be çekil başımdan paslı bir tabancan var diye kendini adam mı sanıyorsun?

VEDAT - Paslı mı dedin?

MUAZZEZ - Ne ya?...

VEDAT - Muazzez Hanım çıkarırım bak.

MUAZZEZ - Hadi çıkar da görelim.Boş versene sen...

(Muazzez yazı makinesine eğilir yazmaya koyulur,Vedat sinirli tüyü yazı makinesine vurarak toz alır.)

MUAZZEZ - (Yerinden sıçrar) Yavaş be!...

VEDAT - Görev yapıyoruz şurda kalksana.

MUAZZEZ - Git başımdan be adam toz alacak yer bulamadın mı?

VEDAT - (Kızın da tozunu alır) Tozlanmışsın şekerim.

MUAZZEZ - Defol salak...(Merdivenden Kâmil iner,olanları görür.)

KÂMİL - (Vedat'a) Ne oluyor? Ne oluyor?Ne yapıyorsunuz orada?

VEDAT - (Ona döner.) Görevdeyim toz alıyorum.

KÂMİL - (Öfkeli) Tozunu alacak başka yer bulamadın mı?Çabuk içeri git,bürodan uzaklaşmayacaksın demedim mi sana?

VEDAT - Pardon. (Soldan çıkar.)

MUAZZEZ - (Kâmil'e) Söylemek istemezdim ama, Kâmil çekilir gibi değil artık bu adam.O denli küstahlaştı ki ,seçim propagandanız sırasında size yardımcı olduğunu ve onun desteği olmadan milletvekili seçilemeyeceğinizi söylüyor sürekli.

KÂMİL - Bırak onu ya.Zaten salağın teki.

MUAZZEZ - Ben de aynı görüşteyim efendim...

KÂMİL - (Sözünü keser.) Konu kapanmıştır. (Oturur) Beni arayan oldu mu?

MUAZZEZ - Seçmenleriniz Kâmil (Not defterine bakar.) Sercan adında biri...

KÂMİL - Ne istiyor?

MUAZZEZ - Seçimden önce ona iş bulacağınızı söylemişsiniz...

KÂMİL - İyi bunu geç.Başka?

MUAZZEZ - Kenan...

KÂMİL - Bu ne istiyor?

MUAZZEZ - Bir nakil işi, yaptırırım demişsiniz...

KÂMİL - İyi bunu da geç başka?

MUAZZEZ - Selçuk adında biri.

KÂMİL - Bunun derdi ne?

MUAZZEZ - Bir bankadan kredi almasına yardımcı olacaktınız.

KÂMİL - İyi bunu da geç başka?

MUAZZEZ - Karabela telefon etti.

KÂMİL - Ne istiyor?

MUAZZEZ - Üniversitede bir kürsü sağlayacaktınız ona.

KÂMİL - İyi bunu da geç başka ?

MUAZZEZ - İsmail adında biri.

KÂMİL - Bu ne istiyor?

MUAZZEZ - İdrar tahlili yaptırmanızı...

KÂMİL - (Şaşkınlıkla) İdrar tahlili mi? Olur şey değil.İstediği şeye bak.

MUAZZEZ - Kâmil milletvekilidir,doktor değildir dedim ona.

KÂMİL - Eee o ne dedi?

MUAZZEZ - Ben Kâmil' Bey'e oyumu verdim, dedi .

KÂMİL - İdrarıyla ilgilenmem için mi oy vermiş bana? Olur şey değil parlamenterlerin görevlerini böyle mi yorumluyor seçmenler? Yazıklar olsun...

(Soldan Vedat girer)

VEDAT - Ziyaretçiniz var.

KÂMİL - Kim?

VEDAT - Haydar...

KÂMİL - (Tedirgin) Aaaa yine mi bu? Burada yok de.

VEDAT - Söyledim ama inanmıyor.

KÂMİL - (Muazzez'e) Bakın Bayan.Onu siz kabul edin ve deyin ki...(Ne diyeceğini bilemez)
Deyin ki...Deyin ki...Gerçekten yok burada deyin.(Sağdan çıkar) Hiç rahat yok yahu.Nedir
bu seçmenlerden çektiklerim...(Çıkar)

MUAZZEZ - (Vedat 'a.) Söyle gelsin.

VEDAT - (Alaylı bakar.) Fiyakamı sevsinler! (Soldaki kapıya doğru gider.) Buyurun

Haydar.(Haydar soldan girer halktan bir adam, bıyıklı yabanî öfkeli)

HAYDAR - (Muazzez'e) Günaydın .

MUAZZEZ - Üzgünüm Haydar, biraz önce gitti.

HAYDAR - (Öfkeli) Yahu ne zaman burada bulunur?Seçildikten sonra yok oldu ortalıktan.

VEDAT - (Söze karışır) Bakın Haydar. Kâmil milletvekilidir.İlgi alanına giren çok ciddi konular var,düşünmesi gereken çok şeyler var.

HAYDAR - Martaval okuma.Milletvekillerinin ilgi alanlarını çalışmalarını çok iyi bilirim ben.Oy isterlerken ayaklarımıza kapanırlar.Seçildikten sonra, ara da bul onları bulabilirsen.

VEDAT - (Öfkeli) Bunu bir daha söyleme!.

HAYDAR - (Göz dağı verircesine) Söylersem ne olur?

VEDAT - (Yutkunarak geri çekilir.) Yanıt vermiyorum,çünkü kavga çıkarmak istemiyorum.(Sırtını döner)

HAYDAR - Söyler misin bayan...

MUAZZEZ – Evet ...?

HAYDAR - Sorunumu biliyor musun?

MUAZZEZ - Bilmez olur muyum? Kardeşiniz hapiste,vergi ile ilgili olarak...

HAYDAR - Evet. Kâmil onu hapisten çıkaracağını söyledi.Bir aydır gidip geliyorum sonuç yok.Dalga mı geçiyor benimle?

MUAZZEZ - Hayır, Haydar bakın bu pek kolay değil. Kâmil sonuç alabileceğimi sanmıyorum dedi.

HAYDAR - (Öfkeli)Ama söz verdi.

MUAZZEZ - (Kararsız) Evet, ama biliyorsunuz ki...

HAYDAR - (Öfkeli) Söz vermesin! Duydun mu? Bunu kendisine söyle kardeşimi kurtarmazsa,bir daha ki seçime hava alır.Bizimle dalga geçmesin.Hadi hoşça kalın.(Kapıyı öfke ile çeker gider.)

VEDAT - (Kapıya bakar öfkeli) Gitmeseydi, görürdü gününü ..

MUAZZEZ - (Alaylı) Gitmeseydi görürdü elbette gününü.

VEDAT - Yalan mı? (Sola doğru yürür, gururla bağırır.) Kâmil ... Serbest! Gelebilirsiniz ...

KÂMİL - (Girer) Gitti mi?

VEDAT - (Böbürlenerek) Kalabilir miydi ki,sıkı mı...? (Soldan çıkar, böbürlenerek)

KÂMİL - Ne oldu?

MUAZZEZ - Dünyayı ayağa kaldırdı Kâmil. Duymadınız mı? Söyleyin ona bir dahaki seçimde kararım onu dedi

KÂMİL - (Tedirgin, kendi kendine)Vay vay! (Muazzez'e) Neden söyledi bunu?

MUAZZEZ - İşiniz pek olacağa benzemiyor,dedim de...

KÂMİL - Vay vay.(Öfkeli) neden böyle dediniz?

MUAZZEZ - Ama dün öyle dememiş miydiniz?

KÂMİL - Dediklerimi tekrarlamanız doğru mu? En basit şeyleri bile bilmekten acizsiniz.Bir seçmenle ve özellikle bir kasapla öyle konuşulur mu?

MUAZZEZ - Ama ne söyleyebilirdim ki?

KÂMİL - Bir yalan... Küçük bir yalan bulamaz mıydınız?

MUAZZEZ - Nasıl bir yalan?

KÂMİL - Ne bileyim ben kendim bir yalan bulabilseydim, size ihtiyacım olmazdı herhalde.(Öfkeli yürür) Dayanamıyorum artık. Bu durum böyle sürmez.Bu gidişle beni karanlıkların içine gömeceksiniz! Bunu mu istiyorsunuz siz, karanlıklara gömülmemi mi?

(Dış kapının zili çalar,sağdan Leyla girer.Kasabadan yeni gelmiş genç, aptal görümlü bir hizmetçi kız.)

LEYLA - (Sevinçli) Efendim, bir bayan gelmiş!

KÂMİL - Ne yapalım bayan gelmişse?

LEYLA - Zili çalışından anladım.(Hole doğru gider)

KÂMİL - (Muazzez'e)Bakın tez elden pazara gidin,Haydar'ı bulun ve deyin ki ona... (Duraklar)

MUAZZEZ - Ne diyeyim?

KÂMİL- (Ne diyeceğini bilemez) Deyin ki...Şey diyin...Yarın uğrasın.
Bu arada söyleyecek bir şeyler buluruz.

MUAZZEZ- Baş üstüne Kâmil.

(Muazzez soldan çıkar, orta kapıdan Şehnaz ile Zeliha girerler.)

ZELİHA - (İçtenlikle) Günaydın Kâmil.

KÂMİL - (İçtenlikle) Hoş geldiniz an. Nasılsınız? Kocanız ÂSÂF iyi mi?

ZELİHA - İyi Kâmil teşekkür ederim.

KÂMİL - Nasıl oldu da birbirinizi buldunuz böyle?

ŞEHNAZ - Dışarıda rastladım ona. Bizi görmeye geliyormuş.

KÂMİL - (İçtenlikle) Çok şükür! (İlgi ile) Oturunuz bayan Zeliha. Sizi her gördüğünde ne denli mutlu oluyorum bilemezsiniz. Yakınlarımız akrabalarımız arasında bir çıkar olmadan, herhangi bir isteği olmaksızın, sadece bizi görmeye gelen tek yakınımısınız.

ZELİHA - Bunu bugün hiç olmazsa söylemeyecektiniz.

FERKİS - Neden?

ŞEHNAZ - Bir isteği var Zeliha'nın.

KÂMİL - Yapma be... Tek bir kişi kalmıştı, bakıyorum o da bozulmuş.

ZELİHA - Kâmil, söz konusu olan yeğenim. Yardımınızı rica edeceğim.

ŞEHNAZ - Ne düşündüm biliyor musun Kâmil? Bir özel sekretere ihtiyacın var. Bu genç çok uygun...

KÂMİL - (Öksürür) Hımm!... (Zeliha'ya) Bakın bayan Zeliha. Uygun birini arıyorum ve çok yere başvurdum. Ama, kimi zaman özel yetenekler çok önemlidir.

ZELİHA - Ooo! Bunda hiç kuşkunuz olmasın, her şeyden önce hukuk fakültesini bitirdi.

KÂMİL - O değil istediğim. Başka, bambaşka nitelikler arıyorum. Şey...

ŞEHNAZ - Yabancı dil de bilir İngilizce, Fransızca...

KÂMİL - O da değil başka başka nitelikler diyeceğim...

ZELİHA - Çok geniş kültürü vardır.

KÂMİL - O da değil (Öksürür) Bakın... Yalan söylemesini biliyor mu?

ZELİHA - (Şaşkın) Yalan mı?

KÂMİL - Evet yalan.Yalan söylemesini bilir mi? Uydurukçu mudur?

ZELİHA - Ne diyorsunuz Kâmil...Tam tersi.Açık yüreklidir,namusludur, doğrudan yanadır.

KÂMİL - (Kesin bir tavırla) Üzgünüm.Yeğeniniz bir politikacının özel sekreteri olamaz.

ŞEHNAZ - (Sinirli) Ciddi misin Kâmil? Tanrı aşkına,neler söylüyorsun?Nereden esti böyle?Özel sekreterini gerçekten yalancı mı istiyorsun?

KÂMİL - Bak şekerim, ben beceremiyorum. Ne yapabilirim ki, yalan uyduramıyorum. Bu kusurumu sen de bilirsin.(Başını kaşır) Bu kafa işlemiyor.İmgeleme yetisi eksik.Ne yapalım.

ZELİHA - Siz buna kusur mu diyorsunuz?

KÂMİL - Nedir ya?

ZELİHA - (Güler) Gerçekten mi?

KÂMİL - Politik yaşamımda büyük bir eksiklik var.Çevremdeki tüm milletvekilleri bitirindir,bitirim.Uydurdukları yalanlar olağanüstü.

ZELİHA - O denli gerekli mi politika da yalan?

KÂMİL- Ne diyorsun Zeliha Hanım ! Politikanın temelinde yalan yatar!

ŞEHNAZ - (Güler)Boş ver,Zeliha abartıyor.

KÂMİL - Abartmıyorum sevgili karıcığım,abartmıyorum.(Zeliha'ya) Buraya çeşit çeşit adam geliyor,sürekli,neler istemiyorlar ki benden.Üniversite profesörlüğünden,ıdrar tahliline dek...

ZELİHA - (Güler) İdrar tahlili mi?

KÂMİL - Evet evet idrar tahlili.Tüm bu insanların sorunlarıyla ilgilenecek,cin gibi bir adama ihtiyacım var.

ŞEHNAZ - Seçmenlerin isteklerini karşılayacak birini mi arıyorsun?

KÂMİL - Yok canım.İsteklerini karşılamayacak ; ama aynı zamanda onları kırmayacak...

ZELİHA - Bu mümkün mü?

KÂMİL - Evet,olası.Burada bir yalan makinesi bulunmalı.

ZELİHA - İyi ama siz mecbur musunuz tüm seçmenlerin istekleriyle ilgilenmeye?

KÂMİL - Söz verdim.Ne yapabilirim ki.Seçim öncesinde vermek zorunda kaldığım sözler.Bildiğiniz gibi,seçim öncesi döneminde kimi sözler verilir, bu,böyle alışagelmış,ta eski yıllardan beri.

ŞEHNAZ - Sonra da,çekinmeden,yalan söylemek âdetim değildir,der.

KÂMİL - Ama sevgilim,bakıyorum beni anlamakta güçlük çekiyorsun.Söz vermek kadar kolay şey yoktur. Onlar istekte bulunurlar sen söz verirsin olur biter,güçlükler işte sonradan belirir.Seçimden sonra verdiğin sözü tutmaktır zor olan.

ZELİHA - Demek yeğenim için hiç ümit yok...

KÂMİL - Durun bakalım. Belki onu bir yerlere atamak olanağını buluruz.

ZELİHA - (Güler) Bu da seçim öncesi verdiğiniz sözler gibi mi?

KÂMİL - (Keyifli) Aaaa Zeliha Hanım,bu kadın da fazla.Birbirimizi mi aldatacağız? Yakışır mı bu bize?

ZELİHA- İyi buna memnun oldum sağolun.Şimdi gitmem gerekiyor.ÂSÂF beni bekliyor.(Şehnaz'a) Hoşça kal canım.

ŞEHNAZ - Güle güle Zeliha.

ZELİHA - Hoşça kalın Kâmil.

KÂMİL - Güle güle Zeliha Hanım.
(Zeliha gider ,Şehnaz ona orta kapıya kadar eşlik eder,soldaki kapıdan Vedat girer)

VEDAT - Seçmenlerinizi kabul edecek misiniz?

KÂMİL - Kalabalık mı?

VEDAT - Bir bey.

KÂMİL – Burada yokum ya da...(Şehnaz'a) Bak Şehnaz onunla sen ilgilen.Seçmenlerimizi geri çevirmemiz doğru olmaz.Yapacağım konuşmayı yazmak istiyorum,kimse tedirgin etmesin beni.(Kâmil sağdan çıkar)

ŞEHNAZ - (Vedat) Söyle gelsin.

VEDAT-Baş üstüne.

(Vedat soldan çıkar biraz sonra Tefik girer iyi giyimli,sempatik,güler yüzlü, serbest hareketli bir kişi.Kendi eviymiş gibi girer yabancı eve.Atak ama kışkırtıcı değil,hayasız ama cana yakın. Güler yüzlü,gönül alıcı,en korkunç şeyleri hiç çaba göstermeden doğalmış gibi rahatlıkla söyleyebilen,30 yaşlarında)

TEVFİK - (Hızla girer) Günaydın bayan.

ŞEHNAZ - (Ona hayretle bakar) Günaydın kimi aradınız.

TEVFİK - Milletvekili Kâmil Bey'i görecektim.

ŞEHNAZ - Randevunuz var mı?

TEVFİK - Hayır bayan kendisini tanımıyorum, birkaç gün oldu kasabadan geleli,kentinizdeki kişileri ve diğer şeyleri henüz bilemiyorum... Ama bağışlayın...Onur duydum tanıştığımıza ne var ki kim olduğunuzu öğrenemedim.

ŞEHNAZ - Ben Kâmil'in eşiyim.

TEVFİK - Ciddi mi? (Yapmacık bir şaşkınlıkla bakar) Olamaz

ŞEHNAZ - Nedir olamayan?

TEVFİK - İnanılacak gibi değil.

ŞEHNAZ - (Biraz şaşkın) Anlamadım.

TEVFİK - Bir milletvekilinin bu denli genç ve güzel bir karısı olabileceğine inanmak çok zor.

ŞEHNAZ - (Oldukça hoşnut bir şekilde) Yok canım.(Ona bakar) Kasabadan yeni gelmenize karşın, oldukça cesaretli görünüyorsunuz.(Kısa susma) Lütfen ne istediğinizi söyleyin,fazla uzatmadan.

TEVFİK – Baş üstüne. Avukat Mustafa'nın bir tavsiye mektubunu getirdim.Eşinizin özel sekreteri olmak istiyorum.(Mektubu gösterir)

ŞEHNAZ - Özel sekreter...

TEVFİK - Evet bayan...

ŞEHNAZ - Niteliklerinizi öğrenebilir miyim?

TEVFİK - Yalancıyım bayan.

ŞEHNAZ - (Şaşkın) Yalancı mı dediniz?

TEVFİK - Rakipsizimdir.İzninizle kendimi tanıtayım.Ben,geveze Tevfik.Soyadıyla bilirim.Yalancı da derler bana.

ŞEHNAZ - (Şaşkın) Olur şey değil! Böyle bir şeyi ilk kez duyuyorum.Demek yalancı olarak da biliniyorsunuz.

TEVFİK - Evet bayan.

ŞEHNAZ - Ve bundan gurur duyuyorsunuz,öyle mi?

TEVFİK - Elbette.Ben sıradan bir yalancı değilim.Çevremizdeki bunca namuslu geçinen,saygın olarak bilinen vatandaşlardan farklıyım.Ben,gerçek,yetenekli bir yalancıyım.

ŞEHNAZ - Bu niteliklerinizi göstererek mi iş arıyorsunuz?

TEVFİK - Evet. Mustafa'nın dediğine göre,eşiniz sadece bunun üzerinde duruyormuş. Kâmil için bu,bulunmaz bir fırsat.Bütün dünyayı arasa benden iyi bir yalancı bulamaz!

ŞEHNAZ - (Güler) Demek rekor sizde! Kutlarım sizi yalancı Tevfik.

TEVFİK - Teşekkür ederim bayan.

ŞEHNAZ - Size yalancı Tevfik dememe alınıyor musunuz?

TEVFİK - Tam tersi.Kıvanç duyuyorum.

ŞEHNAZ - (Şaşkın) Olur şey değil.Neler,neler duyuyorum...

TEVFİK - Nedir bu şaşkınlığınızın nedeni? Bana karşı olan çekingenliğinizi anlayamıyorum.

ŞEHNAZ - Yok canım! Bu söylediklerinizle güvenimi kazanmayı mı bekliyorsunuz?

TEVFİK - Neden olmasın? Açık yürekli bir yalancıyım.Benim gibisini bulamazsınız.

ŞEHNAZ - (Güler) Çok tatlısınız!...

TEVFİK - (Gururu okşanmıştır) Sağolun.Farkındayım.

ŞEHNAZ - Çok da alçakgönüllü.Söyler misiniz,bugüne dek mesleğiniz neydi?

TEVFİK - Yalancı tanıklık.

ŞEHNAZ - Meslek mi bu?

TEVFİK - Genellikle değil.Ama ben yalancı tanıklığı önemli bir meslek düzeyine çıkardım.

ŞEHNAZ - Yargıçlarla başınız belaya girmedi mi?

TEVFİK - Benim mi? Bakın,beni iyi tanımıyorsunuz.Gerek yargıçlar gerekse avukatlar,benden çekinirler.

ŞEHNAZ - Yaşamınızı bu meslekle mi sağladınız?

TEVFİK - Hayır.Gazetecilik de yaptım.

ŞEHNAZ - (Güler) Aaa tam size göre bir meslek.

TEVFİK - İnanın bayan,memleketimde çok başarılıydım.

ŞEHNAZ - Nerede yayımlandı yazılarınız?

TEVFİK - "Gerçek" gazetesinde.

ŞEHNAZ - Ne gibi yalanlar yazdınız?

TEVFİK - En büyük başarıyı sürekli yazılarla elde ettim.Afrika'nın derinliklerinde aslan avı ile başladım.İnanılmaz bir başarıydı.Seksen makalede Afrika'nın tüm aslanlarını yok ettim.

ŞEHNAZ - Aslanlar yok olunca ne yaptınız?

TEVFİK - Kaplanları kovalamaya başladım.Bunları da yok ettim.Sıra fillere geldi.Onları temizledim.Sonra parsılar.Onları da bitirdim.

ŞEHNAZ - Böylece tüm vahşi hayvanları ortadan kaldırdınız.

TEVFİK - Doğru.

ŞEHNAZ - Sonra ne yaptınız?

TEVFİK - Ben mi? Aaa! Bitmek tükenmek bilmez benim benim buluşlarım,hanım-efendi.Serüvenli,savaş yazılarına başladım.Birinci ve İkinci Dünya Savaşları sırasında denizaltıların torpillenmesini yazdım.

ŞEHNAZ - Denizaltı gemilerine hiç girdiniz mi?

TEVFİK - Elbette.Sinemada.

ŞEHNAZ - (Güler) Açık konuşayım Tevfik,bu söyledikleriniz çok ilginç.Almak istediğiniz yeni görevle ilgili olarak benim de görüşüm alınacağından,sizi iyice görmek isterim.

TEVFİK - Memnuniyetle bayan. Bakın...(Bir dönüş yapar)

ŞEHNAZ - Dıştan değil.

TEVFİK - İçimi mi araştırmak mı istiyorsunuz?Çok güzel.Oturmama izin verir misiniz?

ŞEHNAZ - Lütfen.

TEVFİK - Mersi (Oturur)

ŞEHNAZ - Söyler misiniz Tevfik kasabada elde ettiğiniz bunca başarılarla karşın neden başkente gelmek istediniz?

TEVFİK - Tüm yakınlarım başıma üşüştiler.Ulan Tevfik,kasabada harcanıyorsun,başkente git,yalanlar orda daha geçerli,çok başarılı olursun,dediler.Düşündüm de doğru söylüyorlar.Yeteneklerimi kasabada harcamam yazık değil mi,dedim.

ŞEHNAZ - Ve böylece Ankara'ya geldiniz,yeteneklerinizi değerlendirmek amacıyla,öyle mi?

TEVFİK - Evet öyle.Hemşerim avukat Mustafa'ya gittim,iş istedim.Ama avukatın bana ihtiyacı yoktu.O benden daha yalancı.

ŞEHNAZ - Sizi kocama gönderdi öyle mi?

TEVFİK - Evet.Sizinle tanışmak şansını elde ettiğime göre bu görevi alabilmem için gerekeni yapacağınıza inanmak isterim.Güveninizi kazandım sanıyorum.

ŞEHNAZ - A! Bu kadar iyimser olmayın.Tüm bu söyledikleriniz ilginç.Ayrıca siz de ilginç bir kişiliksiniz.Ama şunu söylemeliyim.Ben yalanlardan pek hoşlanmam.!!!!

TEVFİK - (Güler) Ne diyorsunuz...

ŞEHNAZ - Neden güldünüz?

TEVFİK - Kadınsınız ve yalanlardan hoşlanmadığınızı söylüyorsunuz.Bu nasıl olur?

ŞEHNAZ - Neden olmasın?

TEVFİK - Bakın,kadınlar doğuştan yalancıdırlar.Yüzsüzce yalan söylemesini bilirler,bu Allah'ın onlara bir lütfudur.Yaranmak için söylemiyorum ama siz bir istisna olamazsınız.

ŞEHNAZ - Yanlışınız var.İstisna mıyım,değil miyim bilemem ama gerçek şu ki ben yalanlardan nefret ediyorum.

TEVFİK - Susun lütfen.Düş kırıklığına düşürüyorsunuz beni.Mümkün mü bunlar?

ŞEHNAZ - (Güler) Şaşmanız beni eğlendiriyor.Neden olmasın ki?

TEVFİK - Ne diyorsunuz an! Yalan bir armağandır.Nasıl hoşlanmazsınız yalandan? Yalan bir yetenektir.Bunu en belirgin özelliği yazarlardır.En büyük yazarlar aslında en büyük yalancılarıdır.

ŞEHNAZ - Yazarlar mı yalancı?

TEVFİK - Ne ya? Nedir romanlar? İmgeleme sonucu öyküler.Ne denir bunlara? Yalan! Ama gördüğünüz gibi dünya,garipler,gariplikler dünyasıdır.İmgeleme sonucu olan öyküleri kağıda dökenlere yazar,söyleyenlere yalancı diyorlar.

ŞEHNAZ - Bu teoriyi ilk defa duyuyorum.

TEVFİK - Size örnek vereyim.Omiros'un Truva Savaşı gerçek mi? Kuşkusuz değil.Gerçek olsa bile Omiros onu nasıl görecekti.O kör değil miydi?

ŞEHNAZ – Her neyse.Yeteri kadar konuştuk.

TEVFİK - Doğru.Gevezeliğimi bağışlayın hanımefendi. Kâmil'i görebilir miyim?

ŞEHNAZ - Üzgünüm ama kendisi burda değil.

TEVFİK - (Güler) Yok canım! Kendisi içerde!

ŞEHNAZ - Bu ne demek? Bana inanmıyor musunuz?

TEVFİK - Biraz önce görevliniz burada olduğunu söyledi.

ŞEHNAZ - İyi ama görevliye mi inanacaksınız yoksa bana mı?

TEVFİK - Doğal olarak görevliye.

ŞEHNAZ - (Biraz öfkeli) Bakın,fazla yüz aldınız gibi geliyor bana.

TEVFİK - Bağışlayın.Size olan tüm saygıma karşın,asıl sizin fazla yüz aldığımı söylemek zorundayım.

ŞEHNAZ - Ben mi? Bu ne küstahlık böyle!...

TEVFİK – Bakın bayan,bir anlaşmazlık var gibi geliyor bana.Ben buraya yalan almaya değil satmaya geldim.

ŞEHNAZ - (Öfkeli) Bir bu eksikti.Galiba anlatamadım.Eşim burda yok.Bunun neresini anlamadınız?

TEVFİK - Bunu söyleyebilirsiniz ama direnmenize gerek yok!Allah aşkına yarışacak mıyız?Birbirimizi doğru dürüst tanımadık henüz.Birbirimizi iyice tanıyalım sonra yarışırız.

ŞEHNAZ - (Çok öfkeli) Lütfen bayım,gidebilirsiniz.

TEVFİK - Olmaz bayan! Kâmil'i görmeden gidemem.Ne biçim şey bu? İlk rauntta mı yeneceksiniz beni? Benim meslek onurum var.Gidemem

ŞEHNAZ - (Son derece öfkeli) Aaa,siz tadını kaçırdınız. (Sola doğru gider ,kapıyı açar ve bağırır) Vedat!

TEVFİK - Neden Vedat'a sesleniyorsunuz?

ŞEHNAZ - Şimdi görürsünüz. (Odaya giren Vedat'a)(Tevfik'i işaret ederek) yolu göster. (Sağdan çıkar)

(Vedat Tevfik'e bakar,o,gülümser.)

TEVFİK - Nasılsın Vedat?

VEDAT - Çok iyi,ya sen?

TEVFİK - Pek iyi değil.

VEDAT - Daha da kötü olmak istemiyorsan toz ol.

TEVFİK - Sevgili Vedat,akraba olduğumuzu biliyor musun?

VEDAT - (Dikkatle bakar) Tosladın! Benim akrabam yok.

TEVFİK - Olsun istemiyor musun?

VEDAT - Hanımefendi ne dedi duydun mu?

TEVFİK - Bayan demiş olabilir ama gidemem,kalp hastasıyım.Kalbim çarpmaya başladı.

VEDAT - Dışarı ulan!

TEVFİK - (Kalkar) Bak Vedat,doktor heyecanlanma,kalbin durabilir,dedi bana.Dikkat et,başına bir şey gelirse sen sorumlu olursun!

VEDAT - Ulan,dışarı dedim.(Kovalar)

TEVFİK - (Geri geri gider) Yapma,yapma.Kalbim!Kalp krizi gelebilir.

VEDAT - Ne kalbi ulan! (Elini arka cebine götürür)

TEVFİK - Yapma! Bırak tabancayı! Kalbim! Ölüyorum! Öldüm!

(Bir sandalyeye yıkılır,ölmüş gibi yapar)

VEDAT - (Korku ile bakar) Şşşt... Eee!...(Sallar) Ne yapıyorsun lan! Ulan öldün mü?

(Soldaki kapıdan Muazzez girer,Tevfik'i sandalyede görür Vedat üzerine eğilmiştir,korkar.)

MUAZZEZ - (Korku ile) Aman Allahım! Ne oldu?

VEDAT - Öldü galiba,öldürdüm onu! (Sağdan çıkar,bağırmasına başlar) Şehnaz Hanım, Kâmil!

MUAZZEZ - (Yerinden kımıldamayan Tefvik'e) Bayım...bayım... Öldünüz mü?

TEVFİK - (Gözlerini açar) Evet.Ama sizi gördüm ve dirildim.
(Yerinden fırlar koşarak ortadaki kapıdan dışarı çıkar.)

MUAZZEZ - (Korku ile) Aaaa!
(Sağdan Şehnaz girer,onu Vedat izler,dehşetle Muazzez'e bakarlar)

ŞEHNAZ - Ne oldu?

MUAZZEZ - Dirildi ve kaçtı?

ŞEHNAZ - Vay düzenbaz, vay yalancı Tefvik.

Perde Kapanır

İKİNCİ BÖLÜM

(Aynı dekor)

ŞEHNAZ - Tüm bunlara karşı,bu adamı,ne olursa olsun,görmek istiyorum dedi.

ZELİHA - Ne diyorsun!

ŞEHNAZ - Evet.Bu yaptıklarına öfkelenecek diye düşündüm ama,inanır mısın,dört köşe oldu sevincinden.

ÂSÂF - Yalancı Tefvik'i mi sevmiş?

ŞEHNAZ - Evet.

ÂSÂF - Demek,bizim adayımızı konuşmakta yarar yok.Yalancıyı almaya karar verdiğine göre...

(Dış kapının zili üç kez çalar)

ŞEHNAZ - İşte geldi...

(Sağdan Leyla girer)

LEYLA - (Kapıyı açmaya gider) Kâmil yine sinirli.

ZELİHA - Öyle mi? Nerden biliyorsun?

LEYLA - Zili çalmasından.Bir kez çaldı mı,keyfi yerinde demektir.İki kez çaldı mı...(Zil tekrar çalınır)

ŞEHNAZ - (Öfkeli) Git kapıyı aç.

LEYLA - Peki hanımefendi.(Çıkar)

ZELİHA - (Güler) Bu kız adam olmaz.Hep böyle şapşal kalacak.

ŞEHNAZ - Yalnız şapşal değil.Her gün yeni bir şeyler keşfediyorum.Erkek gördü mü akılı başından gidiyor.Bildiğin gibi değil!

(Orta kapıdan Kâmil girer,öfkelidir,Leyla'yı azarlar)

KÂMİL - Bir daha zili çaldığımı duyarda hemen açmazsan,gidersin burdan.Anlıyor musun?

LEYLA - (Duygusuzca ve gülümseyerek) Evet efendim.Başka bir isteğiniz var mı?

KÂMİL - Hayır,git.

LEYLA - Başüstüne efendim.

KÂMİL - (Asık suratlıdır,diğerlerine döner) Günaydın.

ÂSÂF - Günaydın Kâmil.Keyfin yerinde değil galiba.

KÂMİL - Sorma.Öfkeden çatlak olmak üzereyim.Bu ne biçim ülke be kardeşim! Dayanılr gibi değil!

ŞEHNAZ - Neden? Ne oldu?

KÂMİL - Ne bileyim ben.Dilerim sonu iyi olur,ama milletvekili olduğum günden beri her şey ters gidiyor.Sanki seçmenler hem oy vermişler hem de lanetlemişler beni.

ZELİHA - (Güler) Çok hoşsunuz!

KÂMİL - Hoş muyum?Bakın neler oldu.Etlik'ten otobüse bindim.Çok kalabalıktı,yolcular balık istifi gibi.Önüme yabancı bir adam çıktı.(Elinde tepsi ile onu izleyen Leyla'yı görür) Oturmaz mısınız Leyla Hanım ? Neden ayakta duruyorsunuz?

LEYLA - (Duygusuzca) Önemli değil efendim.Böyle de rahatım.

KÂMİL - Olur şey değil...

ŞEHNAZ - (Leyla'ya) İçeri git.

LEYLA - Bağışlayın efendim...(Çıkar)

KÂMİL - (Giden Leyla'ya sert bakar) Dediğim gibi,önüme yabancı bir adam çıktı,adam değil,hayvan.Ve ayağıma bastı,tam nasırımın üstüne.

ZELİHA - Münasebetsiz!

KÂMİL - Sadece bununla yetinse iyi.Dikkat etsene be adam,dedim.Verdiği karşılığa bakın:Adam siz de körlük varsa ben ne yapayım,dedi.

ÂSÂF - Vay terbiyesiz vay!

KÂMİL - Dahası var.Ben senin suratını dağıtırim ama,şükret ki acele işim var,dedim.Verdiği karşılığa bakın...

ŞEHNAZ - Ne yanıt verdi?

KÂMİL - Boş versene sen,ihtiyar moruk...

ÂSÂF - Bu ne biçim küstahlık!Dövmedin mi?

KÂMİL - Elbette dövecektim.Ne var ki elimi kaldırına kadar suratıma bir yumruk indirdi ve otobüsten atladı,yok oldu.

ZELİHA - (Kahkaha ile güler) Aman ne hoş.

KÂMİL - (Ona çok sert bakar) Nedir hoş olan?

ZELİHA - (Gülümsemeyi keser , bozular.) Bağışlayın.İnsanlar zaman zaman nasıl küstahlaşıyorlar,demek istedim.

ŞEHNAZ - Serseri takımından olsa gerek.

KÂMİL - Serseri mi dedin? Bir beyefendi gibi görünüyordu.Yakası kolalı,ama suratı iyice belleğimde.Hele bir karşıma çıksın...Alçak herif!Aşağılık adam! Onu paramparça edeceğim.

(Soldaki kapıdan Vedat girer,ağırdan alır,öfkeli)

VEDAT - Nerede bulurum onu Kâmil?Bunu yanına koymam.Anasını ağlatırım.

KÂMİL - (Hayretle) Kimin anasını ağlatırsın?

VEDAT - Size yumruk atanın...

KÂMİL - Nerden bildin?

VEDAT - Duydum.

KÂMİL - Nasıl duydun?

VEDAT - Kapının ardından.

KÂMİL - (Çok sinirli) Demek kapının ardından bizi dinliyorsun,öyle mi! Alçak!

VEDAT - Görevim gereği! Size karşı sorumluluklarım var.

KÂMİL - Defol! Yıkıl karşımdan!

VEDAT - Peki! (Gidecek gibi yapar,geri gelir) Ziyaretçi kabul edecek misiniz?

KÂMİL - Hayır.Yok burda de.

VEDAT – Dün de aynı şeyi söyledim.

KÂMİL - Bugün de söyle.

VEDAT - Söylüyorum ama inanmıyorlar.Seçimden önce Kâmil hep burda bulunurdu.Seçimden sonra onu görmez olduk,diyorlar.

KÂMİL - (Tedirgin) Öyle mi diyorlar.

VEDAT - Evet.Öyle diyorlar.

KÂMİL - (İnatla) Boş ver,bırak desinler.

VEDAT - Peki.(Soldan çıkar)

KÂMİL - Görüyor musunuz? Nasıl başa çıkarım ben bunlarla.Bu sorunları çözebilecek bir özel sekretere ihtiyacım var.

ÂSÂF - Bulamadın mı?

KÂMİL - Şehnaz sürekli engeller çıkarıyor.Bakın,dün biri gelmiş,son derece uygun,ama kapı dışarı etmiş onu.

ŞEHNAZ - Yine mi suç bende?

KÂMİL - Elbette sende.Kimde olacak ya...

ŞEHNAZ - Mustafa'ya telefon et,onu tekrar göndermesini söyle.

KÂMİL - Telefon ettim ; ama yok ortalıkta.

ÂSÂF - Dur hele.Şehnaz'ın dediğine göre bu adam Yalancı Tefk'miş.

KÂMİL - (İnatla) Şeytan gibi bir adammış,bitirim! Ama ben göremedim.Şehnaz izin vermedi.

VEDAT - (Yeniden girer) Kâmil,bakın,ben karışmam...

KÂMİL - Neye karışmazsın? Ne oluyor yine?

VEDAT - Birilerini dövmek zorunda kalabilirim.

KÂMİL - Neden ulan? Yine kimi döveceksin?

VEDAT - Gitmiyorlar Kâmil.Üstüne bi de kızıyorlar bana.

ŞEHNAZ - (Kâmil'e) Git ziyaretçilerini kabul et.Vedat'tan mı bekliyorsun bunu?

ÂSÂF - (Kalkar) Sizi fazla meşgul etmeyelim.(Karısına) Gidelim Zeliha.

ZELİHA - (Kalkar) Demek yeğenim için hiç umut yok.

KÂMİL - Söyledim,tekrar ediyorum.Yeğeninizin bir yerlere atanmasını sağlayacağım.

ÂSÂF - Ne olur Kâmil Bey bu konu ile ilgilenin,çocuğun çalışması gerek.

KÂMİL - Söz verdim,yapacağım.Ben bir iş için söz verdim mi,o iş oldu demektir?

ÂSÂF - İyi,öyleyse gidelim,hoşça kalın.

KÂMİL - Güle güle.

ZELİHA - İyi günler Şehnaz.Hoşçakal Kâmil.

ŞEHNAZ - Güle güle.

(ÂSÂF ile Zeliha giderler)

KÂMİL - (Vedat'a,endişeli) İçerdeki Haydar mı yoksa?

VEDAT - Değil.O henüz gelmedi.

KÂMİL - Allah'a çok şükür.

ŞEHNAZ - (Kâmil'e) Sorunu ile ilgilendin mi? Ne oldu? Bi şeyler yapabildin mi?

KÂMİL - Ne yapabilirim ki? Bugün için gelmesini söyledim.Vay vay vay,yine kıyametler kopacak.

VEDAT - Kâmil Bey,izin verin,ben onun icabına bakarım.

KÂMİL - Sus be! Bütün dünyanın icabına baktın.Yollar öldürdüğü insanlarla dolu! (Şehnaz'a) Beni soran olursa,meşguldür,seçmenleriyle görüşüyor dersin.

VEDAT - (Şehnaz'a) İzin versin parçalarını toplamaya gelirler.Ama izin vermiyor ki.(Kâmil'in Peşinden gider.)

(Dış kapının zili çalar.Leyla açmaya gider,birazdan heyecanlı döner)

LEYLA – Bir bey .

ŞEHNAZ - Kim bu ?

LEYLA - (Heyecanlı) Çok yakışıklı bir bey.

ŞEHNAZ - Yine mi başladın! Gelen erkeğin yakışıklı olup olmadığını soran oldu mu sana? Hem ne oluyor sana bakayım?Erkek çılgını gibi davranma sürekli.

LEYLA - (Nazlı)Bilemiyorum bayan.Başka bir şey bu! Elimde değil.

ŞEHNAZ - (Güler) Hadi,hadi.Yabancıyı içeri getir.

LEYLA - (Neşeli) Baş üstüne bayan.

(Leyla heyecanla kapıya doğru koşar Tevfik'i alır gelir.Tevfik,her zamanki gibi nazik,keyifli ve güler yüzlüdür,Leyla bir kenarda durur ona hayranlıkla bakar)

TEVFİK - (Şehnaz'a) Dağ dağa kavuşmaz!

ŞEHNAZ - Gerçektende öyle Tevfik.

TEVFİK - İnanın bayan,sizi görmek mutluluk veriyor bana.Dilerim bundan böyle ilişkilerimiz normalleşir.

ŞEHNAZ - Olabilir.(Leyla'ya)Bir şey mi istiyorsun?

LEYLA - (Korku ile)Hayır bayan. Bağışlayın.(Hızlı yürür,sonra döner,Tevfik'e bakar,ayağı takılır,sağdan çıkar)

TEVFİK - Dün olup bitenlerden sonra gelmemek kararındaydım.Ama Mustafa'ya telefon etmişsiniz.

ŞEHNAZ - Ben değil,kocam etti.

TEVFİK - Çok zeki olsa gerek kocanız.Onu tanımak için sabırsızlanıyorum.

ŞEHNAZ - O da sizinle bir an önce tanışmak istiyor.

TEVFİK - Burada olup olmadığın sormak saygısızlık olur mu acaba?

ŞEHNAZ - Burada,şu anda seçmenleriyle görüşüyor.

TEVFİK - Öyleyse beklerim.(Kendisine sandalye gösterilmiş gibi davranır) Teşekkür ederim.(Serbestçe bir sandalyeye oturur) Burada kendi evimdeymişim gibi geliyor bana.

ŞEHNAZ - Lütfen rahatınıza bakın.

TEVFİK - Ben mi! Elbette.(Sigarasını çıkarır Şehnaz'a vermek ister) Sigara içiyor musunuz?

ŞEHNAZ - İçmiyorum, sağolun.

TEVFİK - Daha iyi...(Sigara paketini cebine koyar)

(Leyla girer,şaşkındır,bir şeylerle ilgilenecek gibi yapar,yan gözle Tefvik'e bakar,vazodaki çiçekleri düzeltir)

ŞEHNAZ - (Leyla'ya) Ne istiyorsun Leyla?

LEYLA - Hiiç.Vazonun suyuna baktım...Çiçekler solmasın...

ŞEHNAZ - Çiçekleri bırak ve içeri git.

LEYLA - Peki efendim.Bağışlayın...

(Gider.Yine Tefvik'e bakar ve ayağı takılır.)

TEVFİK - Evet Kâmil Bey, bugün erken gelecektim ama bir terslik oldu.Bu Ankara ne biçim yer,herkes kavgacı.

ŞEHNAZ - Neden,ne oldu?

TEVFİK - Otobüste,büyük bir terslik.

ŞEHNAZ - (İlgi ile) Otobüste bir terslik mi?

TEVFİK - Evet.Yarım saat önce Etlik'ten otobüse bindim.Önüme garip bir adam çıktı.Adam değil,hayvan.İstemeyerek ayağına bastım.Vay vay vay!... Nerdeyse beni yiyecekti.

ŞEHNAZ - (Kahkaha ile güler) Ay çok güzel! Çok güzel!

TEVFİK - (Kahkaha ile güler) Beni bilemezsiniz siz.Kavga oldu mu,komando taktiği uygulardım.Vur ve kaç.(Güler)

ŞEHNAZ - (Daha fazla güler)

TEVFİK - Sizi eğlendiriyorum, değil mi?

ŞEHNAZ - Hem de nasıl! Gerçekten eğlendiriyorsunuz! (Güler) Siz galiba çok şanslısınız yalancı Tevfik.

TEVFİK - Nasıl bildiniz hanımefendi?

ŞEHNAZ - Çünkü...Çabuk davrandınız ve kaçtınız.O ihtiyar moruk kim bilir ne kadar öfkelendi!

TEVFİK - Yumruğu yer yemez,suratının rengini görecektiniz.Şaşakaldı.Kendisine gelinceye kadar ben tüydüm.

ŞEHNAZ - Size bir yerlerde rastlarsa ne olur durumunuz biliyor musunuz?

TEVFİK - Bundan sonra mı? Mümkün değil.(Güler)

ŞEHNAZ - Bir rastlantı sonucu örneğin.Şeytan sizi onunla karşı karşıya getirebilir diye düşünüyorum.

TEVFİK - Yok canım.Böyle bir rastlantı mümkün değil.Adam dersini aldı,tamam.(Güler) Suratını anımsadıkça...

ŞEHNAZ - (Daha çok güler).

TEVFİK - (Ona şaşkınlıkla bakar) Neden böyle gülüyorsunuz?

ŞEHNAZ - Nedenini söyleyeyim mi? Yumruk attığınız kişi benim kocam.

TEVFİK - (Kadının söylediklerini aldırma kendisinde güler, birdenbire durur ona döner,şaşkınlıkla bakar) A! Bu kadarı da fazla.Yalan kıvırmakta bir dereceye kadar kabul edilebilir.

ŞEHNAZ - Yalan söylemiyorum.

TEVFİK - Bakın,bunlar bana sökmez.(Güler) Yalanlarınız o kadar kaba.

ŞEHNAZ - Onu görmek ister misiniz?

TEVFİK - Nerede?

(Onu soldaki kapıya götürür,eğilir anahtar deliğinden bakar.)

ŞEHNAZ - O değil mi?

TEVFİK - (Telaşlanır) Eyvah!

ŞEHNAZ - Talihsizlik,değil mi?

TEVFİK - Olur şey değil.Patronumu dövmüşüm hem de onu tanımadan önce.Böyle bir şey aklımın ucundan bile geçmezdi.

ŞEHNAZ - Olayı biraz önce anlattı.Öfkesinden delirmiş gibiydi.Ne dedi biliyor musunuz? Size bir yerde rastlarsa parçalayacakmış.

TEVFİK - (Korku ile) O halde,bayan,hoşça kalın demem gerekiyor galiba.

ŞEHNAZ - Gidiyor musunuz?

TEVFİK - Bağışlayın.Bu koşullarda işbirliği yapmamız imkansız.

ŞEHNAZ - Güle güle...(Tevfik gitmek üzereyken fikir değiştirir) Biraz durur musunuz?

TEVFİK - Durup da ne yapayım bayan.(Korku ile kapıya bakar)

ŞEHNAZ - Bakın ne düşündüm.Yalanlarınızla bu kadar övündüğünüze göre,bir şeyler uydurup kendinizi savunamaz mısınız?

TEVFİK - Kime karşı?

ŞEHNAZ - Kocama karşı.

TEVFİK - Ne söyleyebilirim ki?

ŞEHNAZ - Bana mı soruyorsunuz?Üstün yeteneğinizi ispatlamak için bundan daha uygun bir durum olabilir mi? Attığınız yumruğun hoş görülmesini sağlayacak bir neden bulsanıza...Bunu başarabilerseniz,ben de sizi destekler işe alınmanıza yardımcı olurum.

TEVFİK - (Biraz düşünür,kafasını kaşır,sonra karar verir) Namus sözü mü?

ŞEHNAZ - Namus sözü.

TEVFİK - Siz sesinizi çıkarmayacaksınız,öyle mi?

ŞEHNAZ - Sesimi çıkarmayacağım.Hatta sizi yalnız bırakacağım.Sorunu yalnız başınıza çözebilmeniz için.

TEVFİK - (Sevinçle) Anlaştık.

ŞEHNAZ - O halde seninle birileri görüşmek istiyor demeye gidiyorum.

TEVFİK - Biraz durur musunuz? Bir dakika bekleyin söyleyeceğim yalanı bulmam için...(Düşünür,kafasını kaşır,yukarı doğru bakar,gözlerin yumar,düşünür.)

ŞEHNAZ - (Sabırsızlanır) Olmadı gecikiyorsunuz.

TEVFİK - Bir dakika bayan bu pek kolay değil.

ŞEHNAZ - Gösterin bakalım kendinizi! Yalancı Tevfik! (Soldan çıkar, inatla mırıldanarak) Dayığı ye aklın başına gelsin, küstah adam.

(Tevfik sahnede yalnız kalır, düşünür, odanın içinde dolanır durur.)

TEVFİK - Hay aksi şeytan. İlk defa böyle bir şeyle karşılaşıyorum. (Kafasını kaşır, fikir üretmek ister.) Hadi Tevfik, hadi yalancı Tevfik!...

LEYLA - (Sağdan girer, onu görür, neşelenir) Canım burda ne yapıyorsunuz? Sizi yalnız mı bıraktılar?

TEVFİK - Bana yaklaşma git! Bulaşıcı bir hastalığım var!

LEYLA - (Korku ile) Aman Allah'ım. (Korku ile sağdan çıkar)

TEVFİK - (Aynı hareketleri sürdürür) Hadi Tevfik, hadi yalancı Tevfik, hadi Tevfik!...

(Sağdan Kâmil girer, sakindir, birden Tevfik'i görür, şaşkınlıkla)

KÂMİL - Otobüs!...

TEVFİK - (Tedirgindir, gülümser, eğilir selam verir) Günaydın efendim.

KÂMİL - Günaydın mı? (Öfke ile üzerine yürür, Tevfik çekilir) Ne günaydını ulan, ne günaydını? Ne cesaretle girersin benim evime? Defol!...

TEVFİK - (Gider. Bir sandalyeyi siper yapar, diz çöker. Kâmil ona yaklaşır, yumruğunu kaldırır.) Vur ama önce dinle. Benim bir suçum yok Kâmil. Başkaları hesabına yaptım. Karşı partiden olanlar, muhalifleriniz.

KÂMİL - (Şaşkın) Ne? (Çok etkilenir, biraz duraklar, sahnede yürümeye başlar, ellerini arkasına getirir, konuşmaz.)

TEVFİK - (Devam eder) İşsiz misin, diye sordu. İşsizim dedim. Para kazanmak ister misin, diye sordu. İsterim dedim. Öyleyse al şu parayı, orada duran adama bir yumruk at dediler.

KÂMİL - (Döner) Ciddi mi?

TEVFİK - Evet. (Zafer kazanmış gibi) Size yalan mı söyleyeceğim.

KÂMİL - Başkaları hesabına yaptın bunu demek.

TEVFİK - Öyle. Politikada size karşı olanlar hesabına.

KÂMİL - (Şaşkın ve öfkeli) Yazıklar olsun.Politikada düzey ne denli düşmüş!..

TEVFİK - Kim olduğunuzu bilmeden.Öğrendiğimde,eyvah ben ne yaptım,dedim.(Heyecanlı Milletvekili Kâmil'e yumruk atmışım.Milletvekili Kâmil.Halkımızın kıvançlı.(Kâmil ona döner,kıvançla bakar.) Parlatmentonun bülbülü.Ülkenin tek umudu. (Kâmil ona her cümleden sonra Kafasını kıvançla kaldırır)

KÂMİL - Demek beni şahsen tanımayıordun,öyle mi?

TEVFİK - Ne diyorsunuz Kâmil.Tanısam bunu yapar mıydım?

KÂMİL - İsim olarak?(Yalanımı ortaya çıkarmak için soruyor!!)

TEVFİK- İsim olarak.(Sevinçli) Ününüz o kadar büyük ki Kâmil Bey! Sizi ismen bilmeyen mi var?

KÂMİL - İyi ama resimlerimi de mi görmedin hiç? Seçim öncesi boy boy resimlerim yayımlandı basında.

TEVFİK - Bunlara resim mi diyorsunuz siz? Haksızlık bu.Sizin gibi yakışıklı bir erkeği nasıl böyle gösterirler?

KÂMİL - (Gururlu) Evet,çok doğru.

TEVFİK - Asmalı sizin o fotoğrafılarınızı.

KÂMİL- Yok canım.O kadar da değil.

TEVFİK - (Yapmacık bir umutsuzlukla) Bunu nasıl yaptım ben Kâmil Bey.

KÂMİL - Ne bileyim ben,bana mı soruyorsun?

TEVFİK - Ah,teselli olmam olanaksız.Korkunç bir şey Kâmil Bey! Düşündükçe aklımı yitireceğim geliyor.Şimdi ben ne yapayım?Çok üzülüyorum.

KÂMİL - (Biraz sinirli) Yahu ne istiyorsun? Bana vurduğun için seni teselli mi edeyim?

TEVFİK - Hayır bunu demedim.

KÂMİL - Bak doğrusunu istersen,açık yürekliliğini sevdim.(Kısa susma) Ayrıca,sorumluluk senin değil.Sen,birilerinin aleti durumundasın.Oraya geç otur bakayım.

TEVFİK - Sağolun Kâmil.(Oturur,korku ile)

KÂMİL - Şimdi söyle bakalım,kimmiş sana bu görevi veren.

TEVFİK - Kim mi? A! evet.(Kısa susma) Bilemiyorum.

KÂMİL - Bilemiyor musun?Nasıl olur?

TEVFİK - Yani,biliyorum;ama adını bilmiyorum.

KÂMİL - Dış görünüşünü anımsayabiliyor musun?

TEVFİK - Elbette! Uzun boylu,şişmanca,bıyıklı bir adam.

KÂMİL - Tekrar görsen tanır mısın?

TEVFİK - Elbette tanırım.Yeter ki bıyığını traş etmesin.

KÂMİL - Bıyığı kalın mıydı?

TEVFİK - Tam olarak tespit edemedim.Ama bıyığının göze çarpacak kadar belirgin olduğunu söyleyebilirim.

KÂMİL - Uzun boylu muydu?

TEVFİK - Hayır.Uzun boylu sayılmazdı.

KÂMİL - Kısa boylu değildi galiba.

TEVFİK - Doğrusunu söylemem gerekirse.Kısa ama uzunca boylu.Belki uzun ama kısaca boylu...

KÂMİL - Verdiğin bilgiler çok karmaşık.

TEVFİK - Tam tersi.Sanıyorum söylediklerim tam anlamıyla çok açık.

(Sağdan Şehnaz girer)

ŞEHNAZ - (Tevfik'e) Ne görüyorum.Başarmışsınız Tevfik Bey.

KÂMİL - (Şaşkınlıkla) Ne,ne dedin?Ne dedi?

ŞEHNAZ - Kâmil,bu yalancı Tevfik.Beklediğin adam.

KÂMİL - (Tevfik'e)Ne diyor?

TEVFİK - (Geriler) Bağışlayın Kâmil.Durum yalanları sürdürmeme elverişli değil artık.Yalanlara hayran ve yalancılara tapan bir kişi olduğunuzu öğrenmiş bulunuyorum.Kendimi tanıtayım.(Eğilir) Namı diğer Yalancı Tevfik.

KÂMİL - (Şaşkın) Aman Allah'ım!

TEVFİK - Büronuza gelirken ne yazık ki garip bir şekilde karşılaştık.

KÂMİL - Vay yüzünüz vay! (Üzerine doğru yürür) Beni deminden beri yalanlarınla işletiyorsun utanmaz adam.

TEVFİK - Ama Kâmil,siz yalancı aramıyor musunuz?

KÂMİL - (Üzerine atılır) Ne yalancısı ulan! Ben başkaları için arıyorum,kendim için değil.

TEVFİK - (Geri çekilir) Ne önemi var Kâmil. Böylece giriş sınavımı vermiş oldum

KÂMİL - Vay küstah vay! (Tevfik'e) Ne sınavı be? Ne sınavı?

TEVFİK - Bakın Kâmil Bey.Beni denemek üzere alın.Size birkaç yalan söyleyebildiğime göre ,seçmenlerinize çuvallar dolusu yalanlar söylerim.

ŞEHNAZ - Vedat'ı çağırayım mı? Yakasından tutup çıkarması için.

TEVFİK - (Şehnaz'a) bayan,siz lütfen karışmayın.Benimle görülecek bir hesabınız varmış gibi davranmayın ne olur!

(Soldan Vedat girer)

VEDAT - Kâmil,Haydar geldi,sizi görmek istiyor

KÂMİL - (Tedirgin) Aman Allah'ım.

(Soldan Haydar girer)

HAYDAR - Günaydın!

KÂMİL - (Önce sıkılgan,sonra içtenlikle) Hoş geldin dostum.Nasılsın? Ne var ne yok?

VEDAT - (Bakar omuzlarını kaldırır ve çıkar)

HAYDAR - (Öfkeli) Nasıl olabilirim ki... Çok şükür sizi bulabiliyorum.Buraya gelip gitmekten iki çift ayakkabı eskittim.

KÂMİL - (Yutkunur) Evet Haydar,haklısınız.Açıklayabilirim

HAYDAR - Neyi açıklayacaksınız? Yaklaşık bir aydır kardeşim hapiste.Onu kurtaracağınızı söylediniz,verdiğiniz sözü tutmadınız.

KÂMİL - (Sıkılgan)Evet, fakat...

HAYDAR - Ne olacak söyler misiniz?Hep söz verirsiniz ;ama verdiğiniz söz hep lafta kalır.

(Tevfik tartışmayı dikkatle izler ve söze karışır.)

TEVFİK - (Haydar'a)Bağışlayın Haydar.Bu görev bana verildi. Kâmil'in tüm sorunlarla ilgilenmesi olası değil.

HAYDAR - (Ona döner.)Sen de kimsin?

TEVFİK - Özel sekreter.Biraz önce Adliye Bakan'ın makamındaydım.(Kâmil'e)Söylemeğe unuttum

KÂMİL-(Haydar'a)Konunun çok önemli olduğunu söyledim,bakana.Bana çok yakında telefon edeceğini söyledi. (Telefon çalar)

İşte, odur!(Koşar,telefonu alır.)Alo...A, siz misiniz sayın bakanım?Evet, ben Tevfik , Haydar sorunu ne oldu?Ne?

(Telefondan bir kadın sesi gelir)

SES - Ne diyorsunuz efendi? Yanlışınız var.

TEVFİK - (Tevfik konuşmayı sürdürür, öfkeli gibi)Sakın yapmayın, bunu sakın bakanım.

SES - (Telefonda) efendim ne diyorsunuz? Siz Deli misiniz?(Öfkeli) Ne bakanı be! Kadın olduğumu anlayamıyor musun?

HAYDAR - Yapma!Sinirlendirme onu.(Kolundan çeker)

TEVFİK – (Haydar'a) Bırak beni,ağır konuşacağım.Çok zor,olmaz,diyor.Bu ne demek! Söz verdi yapacak.(Telefona) Bakın sayın bakanım. Kâmil bu konunun üzerinde önemle duruyor,çözülmesini istiyor.Hayır,hayır,hayır,dinlemiyorum.Yapmazsanız Kâmil partiden ayrılmak zorunda kalabilir.

SES – Cehenneme git emi!...

TEVFİK – (Olumlu bir şey duymuş gibi) Olur,kabul.

KÂMİL – (Telefon görüşmesini dikkatle dinlemiştir,hayranlıkla) Yahu ne adam be!

HAYDAR – (Tevfik'e yaklaşır,merakla sorar) Ne dedi.Bakan ne dedi?

TEVFİK – Ne diyebilir ki! Yapacak.Yapmaya mecbur.

HAYDAR – (Duygulu,heyecanla)Size çok teşekkür ederim efendim.

TEVFİK – Bana mı? (Kâmil’i gösterir) Kâmil’e teşekkür etmelisiniz.

HAYDAR – Sağolun Kâmil.

KÂMİL – (Biraz şaşkın) Ne demek...Görevim...

HAYDAR – Bağışlayın konu ile bu kadar yakından ilgilendiğinizi düşünmemiştim.

TEVFİK - Şaka mı yapıyorsunuz Haydar.Başımın etini yedi Kâmil.Kardeşim Haydar'a göz kulak ol,sorunu tez elden çözümlenmeli,dedi bana sürekli. Size olan sevgisi çok büyük

HAYDAR - Al benden de o kadar. (Kâmil'e) Sağ olun, sağ olun. Ben artık gideyim... (Daha içten daha inandırıcı)

TEVFİK - (Haydar 'ı sola doğru çeker) Çıkış buradan.

HAYDAR - Sağ olun Tevfik.

TEVFİK - Rica ederim. Hadi güle güle. (Kapıyı gösterir) Çıkış buradan.

HAYDAR - Hoşça kalın, sağ olun.

TEVFİK - (Omzuna vurur) Neden böyle acele edersiniz...

(Haydar çıkar, sürekli eğilerek teşekkür eder, Kâmil Tevfik’e şaşkınlıkla bakar.)

KÂMİL - Vay vay vay! Sen neymişsin be! Olağanüstü bir yalancı.

ŞEHNAZ - Tüm bunlar ne demek Kâmil? Bu adamı işe alacak mısın yoksa?

KÂMİL - Ben mi onu işe alacağım? O kendi kendini atadı.(Tevfik’e)Bana bak telefondaki adam kimdi?

TEVFİK - Bir kadın ne biliyim ben? (Telefon çalar) İşte...(Telefonu kaldırır) Alo! Buyurun efendim!

SES - (Telefonda) Gine mi siz?

TEVFİK - Ben mi? Sizi anlayamıyorum bayan.

SES - Biraz önce bana sayın bakanım diyen siz değil miydiniz?

TEVFİK - (Şaşkın numarası yapar) Bakan mı? Size mi öyle dedim? Aman Tanrım! Siz ne diyorsunuz? Yanlış numara çevirmişsiniz an.(Güler) Bak sen, ona sayın bakanım demişim (Güler)

KÂMİL - Vay vay vay! Olağanüstü bir yalancı, olağanüstü bir yetenek!

(Tevfik güler, Kâmil şaşkındır)

Perde Kapanır

İKİNCİ PERDE

(Aynı dekor)

(Muazzez yazı makinesinin başında oturur. Kâmil'le konuşurken öfkesini gizleyememekte, Kâmil duyduklarından keyiflenir.)

MUAZZEZ - Konuşmam belki doğru olmaz Kâmil, ama u adam tadını kaçırmaya başladı. Çok yalancı gördüm ama bunun gibisini görmedim. Günaydın derken bile, bunun doğru olup olmadığını kestirmek mümkün değil.

KÂMİL - (Memnun) Öyle mi?

MUAZZEZ - Bana ne dese beğenirsiniz? Evliymiş ve 27 çocuğu varmış. 27 çocuk sahibi olmak olası mı diye sorduğumda da senede üç kez üçüz doğuran bir karım var yanıtını verdi!

KÂMİL - (Kahkaha ile güler) Vay yüzsüz vay!

MUAZZEZ - (Daha öfkeli) Ayrıca sıkılmadan ne dedi biliyor musunuz? 27 çocuğuna bakabilirsem, karısından boşanıp benimle evlenebilirmiş.

KÂMİL - (Güler) Bitirim adam.

MUAZZEZ - Bize gelen konuklara dediklerini duysanız, aklınızı yitirirsiniz. Ne yalanlar kıvırıyor Tanrım! Böyle kuyruklu yalanları nasıl bulabiliyor anlayamıyorum.

KÂMİL - Abartma canım sen de.

(Soldan Vedat girer, elinde bir telefon var, masanın üstüne koyar. Telefonun kablosu yoktur.)

KÂMİL - (Vedat'a) nedir bu?

VEDAT - Tevfik'in özel telefonu. Kablosuz.

KÂMİL - Neden kablosuz?

MUAZZEZ - Anlayamadınız mı? Çoğu zaman yalancıkdan numara çevirirken numaraları karıştırıyor. Bu bakımdan telefonun kablosuz olmasını istiyor.

(Leyla girer, Kâmil'in kahvesini getirir)

LEYLA - (Saflıkla)Tevfik Bey , Afrika'ya gitmeme izin verecek misiniz?

KÂMİL - (Şaşkın) Afrika'ya mı? Hangi Afrika?

LEYLA - Denizaltı ile.

KÂMİL – Allahım sen kuru! Çocuğum aklını mı yitirdin?

LEYLA - Hayır efendim. Tevfik benim bir denizaltım var, seni Afrika'ya gezmeye götürmemi ister misin dedi de...

KÂMİL - (Güler) Hadi be aptal! Akılsız! (Kapının zili çalar, Leyla çıkar,Kâmil,Vedat'a döner) Tevfik içeride mi?

VEDAT - Hayır efendim. Dışarı çıktı. Nereye gideceğini sordum, Çankayaköşkü'nden çağrı aldım,oraya gidiyorum,dedi.

KÂMİL - Çankayaköşkü'ne mi?

VEDAT - (Tedirgin) Bakın Kâmil, Tevfik sürekli işletiyor bizleri,ben bunu kaldırmakta güçlük çekiyorum.

KÂMİL - Peki,peki,gidebilirsin.

VEDAT - Peki! (çıkır)

(Leyla girer, elinde bir deste mektup ve telgraf var)

LEYLA - Mektuplar efendim, sabahtan beri sürekli mektup ve telgraf getiriyor.

KÂMİL - Mektupları bırak ve git.

LEYLA - Baş üstüne efendim, bırakıyor ve gidiyorum. (Mektup ve telgrafları Muazzez'e verir)

(Leyla çıkar, Muazzez bir telgraf açar)

MUAZZEZ - (Okur) Sayın Kâmil,milletvekili “Biz berberler sınıfına gösterdiğiniz ilgiden dolayı size candan teşekkürlerimizi sunarız.”

KÂMİL - Berberler mi?

MUAZZEZ - Tevfik tıraş olmak üzere bir yerlere gitmiş ve berberleri bi güzel tıraş etmiş.

KÂMİL - Doğrusu, halka yaptığı propaganda çok olumlu.

MUAZZEZ - (Başka bir telgraf okur) “Sorunlarımızla ilgili olarak vermekte olduğunuz savaşıma

teşekkürlerimizi sunarız. Çıkarlarımız korumak amacını güden yasa tasarısının parlamentodan geçmesini sağlayacağınızı ümit ediyoruz.” Yorgancılar federasyonu.

KÂMİL - Yorgancılarla ilgili yasa tasarısı mı?

MUAZZEZ - (Bir başka telgraf okur). “Sorunlarımızla ilgili açıklama ve çalışmalarınıza candan teşekkür ederiz.” Diyanet İşleri Başkanlığı.

VEDAT - (Girer) Seçmenlerinizi kabul edecek misiniz Kâmil Bey?

KÂMİL - Çok mu kalabalık?

VEDAT - Bir kadın.

KÂMİL - Gelsin.

VEDAT – Baş üstüne(Çıkar)

MUAZZEZ - (Devam eder) Bunu gördünüz mü Kâmil? (Bir gazeteyi gösterir)

KÂMİL - (Gazeteyi alır ve okur) Güvenilir kaynaklardan aldığımız bir habere göre, yeni bakanların adları arasında milletvekili Kâmil’in de adı bulunmaktadır. (Sevinçle) Vay vay vay!...

MUAZZEZ - Güvenilir kaynak yalancı Tefvik’tir, kesinlikle.

(Soldan 45 yaşlarında bir kadın girer)

KADIN - Günaydın efendim.

KÂMİL - Günaydın.

KADIN - Sizi rahatsız ediyorum Kâmil Bey, bağışlayın. Zavallı bacanağımın nakil işi için geldim. Konuyu anımsıyor musunuz?

KÂMİL - Hangi konu dediniz?

KADIN – Hasan’ın komşusu. Dedeâğaç’ta gümrükçüydü. Ankara’ya naklini yaptıracaktınız.

KÂMİL - A, evet. (öksürür) anımsadım.

MUAZZEZ - (Kâmil’e alaylı) O konu ile Tefvik ilgileniyor.

KADIN - Evet hanımefendi, (Kâmil’e) Üç kez konuştum Tefvik ile önümüzdeki günlerde naklin gerçekleşeceğini söyledi bana.

KÂMİL - Gerçekleşmedi mi?

KADIN - Gerek kalmadı, Zavallıcık, sizlere ömür, Naklini yazık ki göremeden gitti.

KÂMİL - Yazık! Ne zaman öldü?

KADIN - Bir hafta kadar oluyor. Dün mektupla bildirdiler. Size vermiş olduğum evrakları almaya geldim.

KÂMİL - (Yalancıkıtan) Çok yazık, çok yazık. Bilemezsiniz ne kadar üzuldüm. (Ortadaki kapıdan Tefvik acele ile girer, elinde evrak çantası var. Keyiflidir, Kadını görür görmez ona, yakınlık gösterir,)

TEVFİK - O, günaydın bayan. Nakil oldu, tamam. Hasan'a bu sabah telgrafla durumu bildirdim, yanıtını da aldım, (Telgraf okur gibi) Size candan teşekkür ederim, Stop. Başkent'e geliyorum, Stop. Size minnettarım, Hasan. (Tefvik kasıtlıya konuşur, Kâmil ne diyeceğini bilemez, dudaklarını ısırır, ona işaret etmek ister, Tefvik konuştuğu kadın onu şaşkınlıkla dinler)

KADIN - (Şaşkın) Tanrım! Ölmüş adam size nasıl telgraf çeker! (Tefvik döner, kadına bakar, Kâmil'e bakar, yaptığı gafı anlar, ama kendini toparlar, ses tonunu hemencecik değiştirir, yüzü üzgün bir görünüm alır, haberi biliyormuş gibi yapar, ama kadından gizlemek ister gibidir)

TEVFİK - Demek haber verdiler .

KADIN - Mektupla bildirdiler Tefvik.

TEVFİK - Olur şey değil. Böyle birdenbire mi? Nasıl olur? Birdenbire söylenir mi? Yüreğine iner insanın. Ne düşüncesizlik!

KADIN - Siz nasıl öğrendiniz Tefvik?

TEVFİK - Ben mi? Telgraf aldım. (Muazzez 'e) bayan, telgraf sizde değil mi?

MUAZZEZ - Bende mi?

TEVFİK - (Öfkeli gibi) Evet, size verdim ve hemen bir başsağlığı telgrafi çekmenizi söyledim. Unuttunuz mu?

KÂMİL - (Tatsız tartışmaya son vermek ister, Söze karışır.) Her neyse, hanımefendiyi fazla geciktirmeyelim. Evraklarını geri ver.

TEVFİK - Elbette, hemen. (Evrak çantasını karıştırır, yapmacık, acıklı bir kederle) Ne gelir ki elimizden, sabır... Biz gördüğümüz gibi her türlü çabayı gösterdik, nakil sorununu çözmek için. Yazık ki Allah başka tür bir nakli uygun gördü. (Evrakları verir.)

KADIN - Sağ olun. (Evrakları alır) Hoşça kalın.

KÂMİL - Sağlıcakla gidin. Başınız sağ olsun.

TEVFİK - Güle güle. Ne diyebiliriz ki. Boş dünya.

(Kadın soldan çıkar)

MUAZZEZ - (Sinirli) Kâmil, lütfen Tevfik'i uyarır mısınız? İşlerine beni karıştırmayın. Her yalan söylediğinde beni tanık olarak gösteriyor.

TEVFİK - Yok canım. Nedir sizi çileden çıkartan?

MUAZZEZ- Çok açık, ben yalan söylemekte çok ama çok güçlük çekiyorum.

KÂMİL - Buna alışmanız gerekiyor an, alışmanız gerekiyor.

MUAZZEZ - Alışabilmem olanaksız. Kafam karışıyor Kâmil. Örneğin dün buraya gelen Haydar'a, Adliye bakanına gönderilmek üzere çok sert bir mektup hazırladığınızı, bu mektubu benim yazdığımı söyledi. Bu yetmiyormuş gibi, bana dönerek an, mektubun içeriği üzerine Haydar'a bilgi verir misiniz dedi. Ben, ne diyeceğimi bilemedim. Donakaldım.

TEVFİK - Hiç önemi yok. Bir donakalırsınız, iki donakalırsınız. En sonunda alışırsınız.

MUAZZEZ- Ama ben bunlara alışmak istemiyorum. Çok garip bir adamsınız. (Kâmil'e)Bu işe bir son verecek miyiz Kâmil ?

KÂMİL- Bakın an, ileride düşünürüz. Şimdi görevinizin başına gidin.

TEVFİK- Öğrenme yeteneğinden yoksun...(Muazzez soldan çıkar)

(Dış kapının zili çalar. Leyla girer. Kapıyı açmaya gider. Kâmil, Vedat'ın getirdiği telefona yaklaşır.)

KÂMİL - Bak Tevfik,her şey iyi,her şey güzel,ama bu telefonu herhalde kullanmayacaksın de mi?

TEVFİK - Neden? Ne var bu telefonda?

KÂMİL - Ne demek ne var. Bağlantısı yok bu telefonun, kablosu yok.

TEVFİK - Ne önemi var? Telsiz telefon. İlerleme! Modem araçlar politikaya girmesin mi?

(Leyla girer elinde bir buket vardır)

KÂMİL - (Leyla'ya) Nedir bu?

LEYLA - Yakışıklı bir genç adam getirdi efendim.

TEVFİK - Bana mı?

LEYLA - Hayır, efendiye getirdi.

TEVFİK - Görüyor musunuz? Benim yaptığım çalışmaların ürünlerinden siz yaralanıyorsunuz.

LEYLA - (Kâmil'e) bayan Pervin'den geliyor, dedi adam.

KÂMİL - (Kadının adını duyar duymaz irkilir) Şşşt! Bırak ve git.

LEYLA - Baş üstüne edendim!(Çiçekleri bırakır) Bırakıyor ve gidiyorum.

TEVFİK - Pervin mi? Bu da ne demek?

KÂMİL - Sorma, büyük bela! Gazino artisti. Geçen gün Gökhan'a kandım, birlikte gazinoya gittik, biraz eğlenmekti amacımız.

TEVFİK - Vay vay vay! Milletvekilimiz gazino artistleriyle vakit geçiriyor demek.

KÂMİL - Değil canım... Keyfe geldik, kadını coşku ile alkışladık. Sen misin coşku ile alkışlayan? Kadın geldi masamıza kuruldu.

TEVFİK - Tamam.

KÂMİL - Nedir tamam olan? Bir sorun varmış, yardım istedi.

TEVFİK - Ne gibi yardım?

KÂMİL - Ne bileyim ben... O anda, anlayabilecek durumda değildim. Kafayı çekmiştim.

TEVFİK - Ve ne dediniz ona?

KÂMİL - Ne diyebilirdim ki. Söz verdim.

TEVFİK - Ne istediğini bilmeden mi?

KÂMİL - Bilmeden.

TEVFİK - Bu kadarı da fazla! Allah aşkına! Söz verelim, buna diyeceğim yok. Ama hiç olmazsa, verdiğimiz söz ne ile ilgili, bunu bilelim.

KÂMİL - Her neyse. Sen icabına bakarsın. Yalnız bak. Karım bir şey duymasın,gazinoya gittiğimi bilmiyor.

TEVFİK - Ya Pervin'i sorarsa?

KÂMİL - Soramaz, hiçbir ilgisi yok bu konuda. (Sağdan Şehnaz girer.)

ŞEHNAZ- Kâmil, kim bu Pervin?(Kâmil ve Tevfik birbirlerine şaşkınlıkla bakarlar)

KÂMİL - Ne? (yutkunur) hmm...(Tevfik'e) Kim bu Tevfik?

TEVFİK - (Şehnaz'a) Pardon? Kim dediniz?

ŞEHNAZ - Pervin...

TEVFİK - (Biraz küstahça) A... nişanlımı mı soruyorsunuz?

ŞEHNAZ - Nişanlımız mı? Ne diyorsunuz? Siz nişanlandınız mı?

TEVFİK - Ne ya? (Kâmil'e) Ona söylemediniz mi?

ŞEHNAZ - Söylemedi. Kutlarım sizi (Elini sıkar)

TEVFİK - Sağolun an.

KÂMİL - (Şaşkın) Ben gidiyorum.

ŞEHNAZ - Dur Kâmil. (Çapkınca ve soruştururcasına) İyi ama Tevfik'nin nişanlısı neden sana çiçek gönderir?

KÂMİL - (Şaşkın) Vay! (Tevfik'e) Neden Tevfik?

TEVFİK - (Şehnaz'a) Nedenini anlayamadınız mı?

ŞEHNAZ - Hayır.

TEVFİK - Bizi kendisi evlendirecek de...

ŞEHNAZ - A! Ne güzel. Bravo. Demek ben de sizin yakınınız oluyorum.

TEVFİK - Elbette.

ŞEHNAZ - (Kâmil'e) Düğün ne zaman?

KÂMİL - Bilmem... Onu... Tevfik bilir...

TEVFİK - Düğün mü? Biraz gecikecek. Gelinin birtakım sorunları var da...

ŞEHNAZ - Duygusal mı, çıkar evliliği mi?

TEVFİK - İkisi de. Şunu söylemem gerekir, hem de altını çizerek. Koleji yeni bitirdi.

ŞEHNAZ - Çiçekler çok güzel.
(Çiçeklere bakar, buketten kartı çıkartır ve okur.)”Pervin Sanatçı “(Tevfik’e) Sanatçı mı?

TEVFİK - Evet. (Kısa susma) Ressam.

ŞEHNAZ - Oooo! Ne gibi resimler yapar?

TEVFİK - Her şeyi. Her şey. Önüne ne çıksa resmini yapar.

ŞEHNAZ - (Karta bakar) Bakıyorum telefonu da var. Güzel. Şimdi telefon eder onu kutlarım.

TEVFİK - (Ne Şaşkın) Ne? Vay! (Şehnaz’a) Ne gerek var an Şehnaz! Zahmet etmeyin... Ben söylerim ona.

ŞEHNAZ - Benim kendisi ile konuşmamda bir sakınca mı var?

(Şehnaz sahnenin sağındaki normal telefona doğru gider. Almaçı kaldırır. Bu arada Tevfik ona yalancı telefonu gösterir)

TEVFİK- Rica ederim. Yeni telefonumuzu kullanın.

(Şehnaz döner, yalancı telefona bakar, biraz gülümser, telefona doğru gider. Tevfik ve Kâmil’e bakar, şaşkındır, el işaretleriyle başka çözüm bulamadığını söylemek ister. Bu arada Şehnaz yalancı telefonun almaçısını kaldırır, (serinkanlılıkla) konuşmaya başlar, Tevfik ve Kâmil şaşkındırlar, telefona doğru giderler, eğilip bakarlar, Şehnaz’ın konuşmasını şaşkınlıkla izlerler)

ŞEHNAZ - (Telefonda) Alo... Kimsiniz? Siz misiniz an Pervin? Ben milletvekili Kâmil’in eşiyim. Sizi evlendirecek olan.
Bakın, şu anda nişanlımız Tevfik’ten mutlu olayı öğrendim, çok zeki biriyle evleniyorsunuz, sizi kutlarım. Ne? Evet, kendisi burada. Telefonu ona mı vereyim? Olur. (Almaçı Tevfik’e uzatır)
Sizi istiyor.

TEVFİK - (Biraz şaşkın durur, sonra Kâmil’e döner) Siz konuşmak ister misiniz?

KÂMİL - Hayır, seni istiyor.

TEVFİK - (Almaçı kararlılıkla alır ve konuşmaya başlar) Alo... Pervin... Ben Tevfik. Bak dinle. Bana yalancı Tevfik derler ama, benden çok daha üstün kişiler var, çok daha üstün!.. (Almaçı bırakır)

ŞEHNAZ - (Utku ile) Bir daha bana masal anlatmayın. Çünkü bunlar bana sökmez.

TEVFİK - (Yenilgisini kabul eder) Ne diyebilirim ki. Siz ganyan durumdasınız, ben ise plase.

ŞEHNAZ - (Başarı kazanmış bir kadın tavrı ile) Sana gelince Kâmil, gazinolarda, olur olmaz kişilere söz verme, ölçülü ol.

TEVFİK - Ben de aynı görüşteyim.

KÂMİL - (Şaşkın) Ama Şehnaz... Sen bunu nasıl bildin?

ŞEHNAZ - Bu sabah senin artist telefon etti, bana her şeyi anlattı.

TEVFİK - (Bütün bu olup bitenlerden bir sonuç çıkarmışçasına) Şaşırmamak elde değil Kâmil. Evinizde bu denli yetenekli biri var ve siz başka yerlerde yalancı arıyorsunuz... Nasıl olur...

(Dış kapının zili çalar. Leyla girer, kapıyı açmaya gider)

KÂMİL - (Şehnaz'a) Ben gidiyorum, parlamentoda bir randevum var.

ŞEHNAZ - Geç mi kaldın yoksa...

KÂMİL - Sanmıyorum. Sen dışarı çıkmıyor musun?

ŞEHNAZ - Hayır. Ben de birini bekliyorum.

LEYLA - (Girer) Âsâf geldi.

ŞEHNAZ - A, işte beklediğim kişi gelmiş. (Leyla'ya) İçeri al.(Leyla çıkar)

KÂMİL - (Biraz şaşkın) Âsâf'ı mı bekliyorsun?

ŞEHNAZ - Evet. (Âsâf girer)

ÂSÂF - Günaydın.

KÂMİL - Günaydın Âsâf.

ŞEHNAZ - Randevuna çok sadıksın.

KÂMİL - Randevu mu?

ÂSÂF - (Şehnaz'a) Evet Şehnaz. Ne var? Ne oluyor?

ŞEHNAZ - Biraz konuşalım istiyorum. Ama özel olarak.

ÂSÂF - Özel olarak mı?

ŞEHNAZ - (Âsâf'a) İçeriye girer misiniz? Zaten Kâmil gidiyor.

ÂSÂF - (Kâmil'e) Gidiyor musun Kâmil?

KÂMİL - (Biraz şaşkın ve kuşkulu) Evet...Yani...

ÂSÂF - Öyleyse güle güle.

ŞEHNAZ - (Diğerlerine) Bizi başışlamanızı rica edeceğim.(Âsâf 'a sağdaki kapıyı gösterir,beraber çıkarlar.Kâmil donmuş gibidir)

KÂMİL - Bu da neydi şimdi?

TEVFİK - (Ölçülü)Özel yaşam.Karışamam.

VEDAT - (Soldan girer) Ziyaretçiler!

TEVFİK - Kim?

VEDAT - Rüstem.

TEVFİK - Rüstem mi? (Kâmil'e) Bu da kim?

KÂMİL - Bilmiyorum.

TEVFİK - (Vedat'a) Gelsin.

VEDAT – Baş üstüne.(Çıkar)

KÂMİL - Ben gidiyorum.

TEVFİK - Güle güle Kâmil.Ve...Meraklanmayın.

FERKEİS - Ben mi? Neden meraklanacakmışım?

TEVFİK - Ziyaretçiler konusunda.Tevfik burda olduğu sürece her şey yolunda gider.

(Soldan bir ziyaretçi girer,iyi giyimlidir,biraz çekingendir.Tevfik içtenlikle kollarını açar)

TEVFİK - (İçtenlikle) Vay vay vay! Hoşgeldiniz dostum Rüstem.Nasılsınız? İşler nasıl?

ZİYARETÇİ - (Çekingen) İyi.

TEVFİK - Evde herkes iyi mi?

ZİYARETÇİ - (Çekingen) İyi.

TEVFİK - İyi.Her zaman iyi olun Rüstem

ZİYARETÇİ - (Şaşkınlıkla bakar) Neden bana Rüstem diyorsunuz?

TEVFİK - Ne? (Kendi kendine) Rüstem t demedi mi?

VEDAT - (Girer,ziyaretçiye) Önce siz mi girdiniz? Önce Rüstem girecekti.

TEVFİK - (Kendi kendine) Aptal adam.

ZİYARETÇİ - (Vedat'a) Ama çok bekledim.

TEVFİK - Şimdi anladınız mı size neden Rüstem dediğimi? Sıranızın gelmediğini anlamanız için.(Vedat'a) Rüstem gelsin.(Vedat çıkar)

ZİYARETÇİ - Bağışlayın.

TEVFİK - Rica ederim,sorun değil.Yarım dakika kadar sonra emrinizdeyim.

ZİYARETÇİ - (Canı sıkılmıştır,ona bakar,Tevfik gülümser,soldan çıkar)

(Rüstem girer,basit bir adam ama iyi giyimli.Ciddi,bıyıklı,halk tipi.Tevfik hemen yakınlık gösterir)

TEVFİK - Vay vay vay! Hoşgeldin dostum Rüstem Nasılsın,iyi misin?

RÜSTEM - İyi.

TEVFİK - Evde herkes iyi mi?

RÜSTEM - İyi.

TEVFİK - İşler iyi gidiyor mu?

RÜSTEM - İyi.

TEVFİK - İyi.Çok sevindim.

RÜSTEM - Siz kimsiniz?

TEVFİK - Tevfik.Özel sekreter.

RÜSTEM - Bağışlayın.Beni tanıyor musunuz?

TEVFİK - Yakından tanışmadık ama Kâmil sizden o kadar çok bahsetti ki sizi uzun zamandan beri tanıyor gibiyim.

RÜSTEM - Kâmil size benden mi söz etti?

TEVFİK - Hem de çok.

RÜSTEM - Ama Kâmil beni tanımıyor ki?

TEVFİK - (Biraz küstahça) Sizi biliyor,biliyor.

RÜSTEM - Karımın ona söylediklerinden olacak herhalde..

TEVFİK - Biliyorum biliyorum

RÜSTEM - Bildiğiniz gibi,an Pervin...

TEVFİK - Pervin mı? (Bir an duraklar,sonra içtenlikle) Bilmez olur muyum kardeşim.O nasıl,iyi mi?

RÜSTEM - İyi.

TEVFİK - İyi,sevindim.

RÜSTEM - Kâmil o konu ile ilgilenebildi mi? Anımsadı mı acaba?

TEVFİK - Anımsamaz olur mu? Ne diyorsunuz RÜSTEM? Şu anda sizin konu ile ilgileniyor.

RÜSTEM - Çalışma bakanlığında mı?

TEVFİK - Evet...Başka nerde olacak? Bir saniye,şimdi telefon eder,size gelişmelerle ilgili bilgi veririm.(Kablosuz telefonu kaldırır,bir numara çevirir ve konuşur) Alo! Çalışma bakanlığı mı? Özel kalem müdürlüğüne bağlar mısınız? (Rüstem'e) Şimdi sonucu öğreniriz.

RÜSTEM - Sağolun Tevfik.

TEVFİK - Ne demek!

RÜSTEM - Bakın ben ne diyeceğim...(Yanına gelir)

TEVFİK - Ses!...(Telefonda) Alo!... Sen misin Andon kardeş?Ben Tevfik. Kâmil orada mı? Ne? Bakanın yanında mı? Güzel.Teşekkür ederim.(Telefonu bırakır) Bakanın yanındaymı.

RÜSTEM - Gecikir mi dersiniz?

TEVFİK - Eh,biraz gecikir.

RÜSTEM - İyi,karıma haber veririm,kendisi gelir.

TEVFİK - Nasıl isterseniz. Güle güle Rüstem.

RÜSTEM - (Geri gelir) Bağışlayın.Telefon etmem gerekiyor.Telefonunuzu kullanabilir miyim?(Yalancı telefona doğru gider)

TEVFİK - (Şaşkınlıkla) Çok mu gerekli?

RÜSTEM - Evet.

TEVFİK – Bu telefonda olmaz.Hatlar çok yüklü.Şu tarafa gelin.(Diğer telefonu gösterir)

RÜSTEM – (Diğer telefona gider,bir numara çevirir) Alo...Pervin sen misin?

SES – Evet,kim o?

RÜSTEM – Ben Rüstem...Bak Pervin, Kâmil şu anda Bakanın yanında,bizim konuyu konuşuyormuş.

SES – Bravo Rüstemciğim.

RÜSTEM – Evine dönmesi zaman alacak,benim de işlerim var.Sen buraya gel,bekle,getireceği haberi öğren.

SES – Peki Rüstemciğim.

RÜSTEM – Tamam mı?

SES – Tamam,tamam.

(Tevfik konuşmayı izler,sevinçlidir.Rüstem telefonu kapatır)

RÜSTEM – Size çok teşekkür ederim.

TEVFİK – Rica ederim ne demek...

RÜSTEM – Hoşça kalın.

TEVFİK – Güle güle.(Seslenir) Vedat!

(Rüstem çıkarken,Vedat girer)

TEVFİK – (Vedat'a) Diğeri gelsin.

VEDAT – Gitti.

TEVFİK – Neden?

VEDAT – Ona Rüstem demişsiniz, kızdı ve gitti.

TEVFİK – Neymiş bakalım adı?

VEDAT – Ramazan

TEVFİK – Ne fark var Ramazan ile Rüstem arasında?Yahu insanların önem verdikleri şu ayrıntılara bak...

(Sağdan Âsâf girer)

ÂSÂF – Ne var ne yok Tefvik? İşler yolunda mı?

TEVFİK – Boş verin Âsâf hep aynı şeyler zaten.

ÂSÂF – Neden memnun değil misiniz?

TEVFİK – Memnunum gerçi ama...Boş verin.Ben bir özel sekreterin sınırları içinde,tutkulu olarak kalacak adam mıyım?

ÂSÂF – Kendinizi gösterebilecek daha geniş çalışma alanları,daha geniş ufuklar bulamıyorsunuz,öyle mi?

TEVFİK – Tamam buldunuz Âsâf.Geniş ufuklar!Burada yaptıklarım nedir ki.Birine yalan,diğerine yalan.Perakende satış.Oysa ben toplantıcıyım.Anlatabiliyor muyum?

ÂSÂF – Elbette,anlıyorum.Bir çıkış yolu arıyorsunuz,canlılığınızı,yeteneklerinizi gösterecek olanaklar peşindesiniz,yanılmıyorsam.

TEVFİK – Bravo.Budur işte.Buldunuz.

ÂSÂF – Nasıl bir çözüm var kafanızda?

TEVFİK – Nasıl bir çözüm mü? (Ona bakar) Kâmil bundan söz etmedi mi size?

ÂSÂF – Hayır hiç söz etmedi.

TEVFİK – (Coşku ile) Gazete Âsâf.Ben sadece bir yayımlarsam,içimi boşaltabileceğim,rahat edebileceğim.Tüm dünya çalkalanacak,yayınlayacağım “Tek Gerçek” gazetesi ile toplumun altını üstüne getireceğim!

ÂSÂF – İyi ama,Türkiye’de çok gazete var.

TEVFİK – Gazete mi onlar?Gerçi bunlarda çok az yalanlar savuruyorlar.Ama uydurma yalanlardır yazdıkları.Benim gazetemde gerçek yalanlar yayınlanacak.Yunanlılar her sabah kalktıklarında yalancı Tefvik’in yazdıklarını okuyarak dehşete kapılacaklar.Evet,benim istediğim bu.Benim düşümdeki gazete bu.

ÂSÂF – İyi ama siz gazetecilik nedir bilmiyorsunuz?

TEVFİK – Ben mi?Ben doğuştan gazeteciyim.Ancak sermaye bulmakta güçlük çekiyorum.Çok şükür, Kâmil bu konuda yardımcı olacak.

ÂSÂF – Öyle mi?Söz mü verdi size bu konuda?

TEVFİK – Gerçi biraz kararsız ama sanıyorum ben onu er geç inandıracam.(Yalvarırcasına)Ne olur Âsâf.Siz de Kâmil'e bir şeyler söyleyin!Benden yeteri kadar yararlanamıyor.Oysa ben yetenekleri çok geniş bir kişiyim.Bir yayın organı nedir biliyor musunuz?Ah! Âsâf basın güçtür,güç...

ÂSÂF – İyi ama sermayeyi nereden bulacak?

TEVFİK – Örneğin evini satabilir! Nedir ki bir ev?Ne yapacak evi?

ÂSÂF – İyi konuşurum onunla.

TEVFİK – Aman dikkatli olun. Şehnaz duymasın

ÂSÂF – Neden?

TEVFİK – Düşman! Muhalefet.

ÂSÂF – Karşı mı geliyor?

TEVFİK – Korkunç şey!Beni çekemiyor,tarlalarına el koymuşum sanki.

(Şehnaz girer)

ŞEHNAZ – (Âsâf'a) Hala burada mısınız Âsâf.Bakın size ne diyeceğim.

(Şehnaz Âsâf'ın koluna girer,ortadaki kapıdan çıkarlar,Tevfik kuşku ile bakar)

TEVFİK – Gel de kuşkulanma!(Kısa susma) Kâmil'in o güzel kafasında bir şeyler bitecek gibi geliyor bana.

(Şehnaz girer.Bundan sonraki bölüm Şehnaz ile Tevfik'in karşılıklı kuşku oyunudur.Zeki ve hoppa bir kadın karşısındaki erkeği tuzağa düşürmeye çalışır.Tüm çekiciliğini ortaya koyar.Erkek ise kurnazdır.Karşısındaki kadının yalan konusunda oldukça tehlikeli bir rakip olduğu bilincindedir.Bu bakımdan Tevfik kadının son derece belirgin ataklarına karşın,davranışlarında ölçülüdür.İki yalancı arasında bir yarışma başlıyor gibi.Şehnaz'ın gülümsemesinde tüm çekiciliği görünür)

ŞEHNAZ – Yalnızsınız bakıyorum Tevfik.

TEVFİK – Evet yalnızım.

ŞEHNAZ – Ziyaretler bitti mi?

TEVFİK – Şimdilik.

ŞEHNAZ – Biraz konuşabilir miyiz?

TEVFİK – Konuşabilir miyiz de ne demek.Karşı karşıya oturup konuşmak olanağını hemen hemen hiç bulamıyoruz.(Şehnaz tahrik edici bir hareketle kanepeye oturur)

ŞEHNAZ – Gelin bakalım.

TEVFİK – (Şaşkın) Ne ?

ŞEHNAZ – (Tatlı gülümseme)Gelin yanıma oturun.

TEVFİK – Yanınıza mı?

ŞEHNAZ – Sakıncası mı var?

TEVFİK – Sakınca mı?Benim için yok elbette.Ama sizin için olabilir.

ŞEHNAZ – Bakın,ben buna izin veriyorum.

TEVFİK – (Yanına oturur,kararsızdır.Kısa susma) Evet,başka ne haber?

ŞEHNAZ – Bakın Tevfik.Bugün,kocamın sizi işe aldığının otuzuncu günüdür.Bu sürede size karşı davranışlarımda ölçülüydüm,sizinle ilgili izlenimlerimin sonuçlanmasını bekledim.

TEVFİK – Sonuçlandı mı?

ŞEHNAZ – Tümüyle.

TEVFİK – Ne zaman,bugün mü?

ŞEHNAZ – Birkaç gün önce.

TEVFİK – Allah'a çok şükür.Biraz geç kaldınız ama yinede iyi.

ŞEHNAZ – Şunu açıklamak isterim Tevfik.Siz gerçekten olağanüstü bir adamsınız.Yazık ki ilk zamanlarda size karşı olan davranışlarım dolayısıyla takındığım tavır pek dostça değildi.

TEVFİK – Daha doğrusu,düşmanca.

ŞEHNAZ – Her neyse ama bugün artık size olan hayranlığımı rahatlıkla açıklayabilirim.

TEVFİK – (Kuşkulu) Bana karşı mı?

ŞEHNAZ – Evet size karşı.

TEVFİK – (Biraz alaylı)Yok canım!

ŞEHNAZ – Bunu içtenlikle söylüyorum.Siz gerçekten olağanüstü bir insansınız.

TEVFİK – (Kısa susma) Pardon.Benimle dalga mı geçiyorsunuz?Bilelim.

ŞEHNAZ – Ben mi dalga geçiyorum?Söylediklerim tümüyle gerçektir.Çekemediğim birine duygularımı açıkça söylerim.Tersi olunca da duygularımı gizlemem.

TEVFİK – (Kanıyor gibi) Demek...Beni hazmetmeye başladınız ,öyle mi?

ŞEHNAZ – (Samimi gibi)Daha fazla.Bir şey söylesem inanır mısınız?

TEVFİK – (Kendine gelir) Hayır.Kötü deneyimlerim var.Siz misilleme yapıyorsunuz.

ŞEHNAZ – (Düş kırıklığına uğramış gibi) Bu durumda...

TEVFİK – Önemli değil söyleyin.

ŞEHNAZ – (Gözlerinin içine bakar) Sanıyorum,size karşı sempati duymaya başladım.

TEVFİK – (Yutkunur,ona kararsızlıkla bakar,kısa aradan sonra)Amacınız nedir sizin bayan Şehnaz?

ŞEHNAZ – (Masumane) Buda ne demek .

TEVFİK – Hiç.Devam edin bakalım.

ŞEHNAZ – Sizi bu denli istek hatta inatla işe almak istemesi doğrudu.Kocama hak veriyorum.Bu görevi aldığınızdan beri burada her şey değişti.Dostlarımız iki katına çıktı.Kocamın seçmenleri coşku içinde.

TEVFİK – (Kanıyor) Doğru,çok doğru.

ŞEHNAZ – İnsanları büyülemesini biliyorsunuz.Bu yetenek var sizde.

TEVFİK – Evet.Haklısınız.

ŞEHNAZ – Bugün ne düşündüm biliyor musunuz?

TEVFİK – Ne?

ŞEHNAZ – Bu denli uyanık,anlama yeteneği olan,rahatlıkla bunca masal uydurabilen bir kişi olarak siz,kadınlar konusunda büyük başarılar elde etmişsinizdir kuşkusuz.

TEVFİK – Bakın an Şehnaz,konunun dışına çıkmaya başladık.Bunlar ne biçim söz?(kalkar)

ŞEHNAZ - (Yapmacık bir saflıkla) Kötü bir şey mi söyledim? (O da kalkar)

TEVFİK - Kötü bir şey söylemediniz ama bu gibi sözler yanlış yorumlanabilir.

ŞEHNAZ - Bağışlayın.Konuyu değiştirelim.

TEVFİK - Yo,değiştirmeyelim.Devam edin.

ŞEHNAZ - (Tatlılıkla) Söyler misiniz Tevfik,kadınlardan hoşlanıyor musunuz?

TEVFİK - Hayda! Bu neye benzer biliyor musunuz? Bebek tatlıları sever mi?

ŞEHNAZ - Demek hoşlanıyorsunuz.

TEVFİK - Kim hoşlanmaz ki,an Şehnaz.

ŞEHNAZ - Söyler misiniz.Çok merak ediyorum.Çok kadın elde ettiniz mi?

TEVFİK - Ne biçim soru bu?

ŞEHNAZ - Çok mu?

TEVFİK - Çok.

ŞEHNAZ - Ne kadar? (Başka bir sandalyeye oturur)

TEVFİK - İstatistik bilgi mi istiyorsunuz?Bakın yirmi evli kadın,seksen dul ve durumları belirsiz yüz seksen yedi dişi.

ŞEHNAZ - Vay! Ne çok!

TEVFİK - Daha başkaları da var ama açılmam doğru olmaz.

ŞEHNAZ - O halde siz gerçek bir Kazanova'sınız.

TEVFİK - Buna inanmıyorsunuz öyle değil mi?

ŞEHNAZ - Yok canım.Size inanıyorum.Diğer bütün konularda yalanlar savuruyor olabilirsiniz ama bu konuda doğru söylediğinize kuşum yok.Tam olarak bilemiyorum Tevfik,ama sanıyorum ki gerçekleri algılama yeteneğiniz dışında sizde başka bir şey daha var.Çekicilik...Nasıl diyebilirim,belirlenemeyen,saptanamayan bir çekicilik...

TEVFİK - Çekicilik mi dediniz?

ŞEHNAZ - (Tatlılıkla) Evet bunu size söyleyen olmadı mı?

TEVFİK - (Kadına bakar,kısa susma) Söyler misiniz an,siz mi beni işletiyorsunuz ben mi sizi?

ŞEHNAZ - Yine aynı terane! Öyleyse bu konuyu kapatalım (Kalkar,kanepeye doğru gider)

TEVFİK - Yo,rica ederim.Sürdürelim,bakalım bizi nereye götürecek.(Şehnaz kanepeye oturur,Tevfik yanına gelir) Evet? Benim çekiciliğimden etkilenmiş bir kadın biliyor musunuz?

ŞEHNAZ - Biliyorum! (Gözlerinin içine aşkla bakar)

TEVFİK - (Bir an için memnundur,sonra tavrını değiştirir) A,bunu yapmayın.Oynamam!... (Kalkar)

ŞEHNAZ - Neden? Ne oldu size kuzum?

TEVFİK - (Biraz başı dönmüştür) Rahat durun,benle başınız belaya girebilir.Ve sadece siz değil,ben de belamı bulurum.

ŞEHNAZ - İyi.Bakıyorum da beni anlamakta güçlük çekiyorsunuz,konuyu değiştirelim.

TEVFİK - Yo,konu iyi,güzel fakat ne var ki...

ŞEHNAZ - Evet...

TEVFİK - Hiç.Devam edin bakalım.(Gider yanına oturur yine)

ŞEHNAZ - Söyler misiniz Tevfik,bu denli çok kadını nasıl elde edebildiniz?

TEVFİK - Gözlerimle!

ŞEHNAZ - Sadece gözlerinizle mi?

TEVFİK - Evet benim kendime göre bir bakışım var,buna hiçbir kadın dayanamaz.

ŞEHNAZ - Nasıl bir bakıştır bu?

TEVFİK - Nah şöyle. (Aşk dolu bir bakışla gözünü diker ona)

ŞEHNAZ - (Başı dönüyormuş gibi yapar) Ah,yapmayın,yapmayın! (Yüzünü başka yöne çevirir)

TEVFİK - Ne oldu size böyle?

ŞEHNAZ - (Kalkar,başı dönmüş gibidir) Bilemiyorum.Bir şeyler oldu bana...

TEVFİK - (Kendi kendine) Dozu fazla kaçırmışım galiba.

ŞEHNAZ - Ah, Tevfik,böyle bakmayın bana.Ben namuslu bir kadını,kocamı hiçbir zaman,hiçbir zaman aldatmayacağım!

(Şehnaz yapmacık bir heyecanla sağdan çıkar.Tevfik kanepeden kalkmaz,şaşırmıştır.Şehnaz'ın çıktığı yana bakar)

TEVFİK - (Kısa bir susmadan sonra) Ya bu kadın büyük bir numaracı,ya da kadın kalplerini fetheden büyük bir Don Juan'ım da farkında değilim.

(Leyla girer)

TEVFİK - (Kalkar) Leyla buraya gel.

LEYLA - (İçtenlikle) Buyurun Tevfik.Bir isteğiniz mi var?

TEVFİK - (Leyla'nın ellerini tutar) Bak bir şey duyuyor musun? (Sürekli uzun uzun gözlerinin içine bakar)

LEYLA - (Duygulanır) Ah,neler,neler duyuyorum bilseniz!

TEVFİK - Ne duyuyorsun?

LEYLA - (Daha da duygulanır) Tatlı şeyler Tevfik.

TEVFİK - Hayda! (Belinden tutar) Yakınıma gel bakayım... (Belinden tuttuğu sırada Vedat ,manzarayı görür,yüzünü buruşturur,Leyla çıkar) Bir şey mi var Vedat?

VEDAT - Ziyaretçiler...

TEVFİK - Kim?

VEDAT - Bir kadın.

TEVFİK - Adı ne?

(Soldan bir kadın girer,güzel,iyi giyimli)

PERVİN - (Girerken) Pervin,sanatçı. Kâmil'i görebilir miyim?

TEVFİK - Üzgünüm,burada değil.Bakın an üzümlere söylemek zorundayım,burada bazı kurallara uyma zorunluluğu var.Geleceğinizi önceden bildirmeliydiniz.

PERVİN - Yok canım! Ne kuralı? Kâmil'le tanışıyoruz.Galiba biraz beklemem gerekecek. (Bir koltuğa oturur,ayak ayak üstüne atar)

TEVFİK - Sanıyorum biraz geç dönecek.

PERVİN - Sanmıyorum.Çalışma bakanına gitmiş,benim bir işim için.Biraz önce kocam buradaydı,özel kalem müdürüne telefon etmiş.

TEVFİK - Ben telefon ettim an

PERVİN - (Cilvelidir,çekici bir gülümseme ile) Demek sizsiniz özel sekreter öyle mi? (Oturur,eteğini hafif kaldırır,bacağını gösterircesine)

TEVFİK - (Kadının bacağına bakar) Evet an.

PERVİN - Zahmet olmazsa bir telefon daha yapabilir misiniz?

TEVFİK - Çok mu istiyorsunuz?(Kendi kendine) Şimdi yedin..... (Telefona gider) Güzel bir sanatçını hatırını kırmak olmaz. (Telefonda) Alo... Çalışma bakanlığı mı? Lütfen özel kalem müdürüne bağlar mısınız?

PERVİN - Ah,çok iyisiniz.

TEVFİK - Ne demek! (Telefonda) Alo... Sen misin Manoli? Ben Tevfik. Kâmil bakanın yanından çıktı mı? A,yanında mı? Beni ona bağlar mısın? (Pervin'e) Şanslısınız ordaymış.

PERVİN - (Cesaretle) Bana verir misiniz?

TEVFİK - Yo,olmaz.(Telefonda) Alo... Evet,ben Tevfik.Bakın Kâmil,n PERVİN geldi,burada sizi bekliyor.(Pervin'e))Nasılısınız diye soruyor.

PERVİN - İyiyim,sağ olsun.

TEVFİK - (Telefonda) İyiymiş,sağolun diyor.Bir sonuç alabildiniz mi Kâmil Bey?Bayanı ilgilendiren konu üzerinde bakanla görüşebildiniz mi? Evet mi? ((Pervin'e) Konuşmuş.

PERVİN - (Heyecanla) Ne dedi? Bakan ne dedi?

TEVFİK - (Telefonda) Bakan ne dedi? Yapacak mı? (Pervin'e) Yapacakmış.

PERVİN - Kendisini ne zaman göreceğim?Ayrıntılı bilgi ne zaman verebilecek bana.

TEVFİK - (Telefonda) Sizi ne zaman görebilir,onunla ne zaman konuşabilirsiniz? Ne şimdi olmaz mı dediniz? Öğle yemeğini bakanla birlikte mi yiyeceksiniz? Demek çabuk dönmeniz imkansız.Evet Kâmil.an gitsin ve telefonunuzu beklesin,öyle mi? Başüstüne Kâmil.Evet,evet, Kâmil,söylerim kendisine.

(Tevfik telefonu coşku ile sürdürürken,ortadaki kapıdan Kâmil girer,konuşmayı dinler,olup bitenleri anlar,şaşıır.Tevfik,sırtı dönük,konuşmasını sürdürür.Pervin Kâmil'i görür,dehşete kapılır,yerinden kalkar)

PERVİN - (Bir Kâmil'e,Bir güvenle konuşan Tevfik'e bakar) Aman Tanrım! Bu da ne demek?

(Tevfik Pervin'in dehşet içinde kaldığını fark eder,döner,Kâmil'i görür,çok zor durumda kaldığını anlar,bir an için bocalar.Ama çabuk toparlanır,kahkaha ile güler,telefondaki konuşmasını sürdürür)

TEVFİK - (Telefonda) Hahahaha.Neden gülüyorsunuz biliyor musunuz Kâmil? Şu anda kapıdan doktor kardeşiniz girdi,an Pervin sizin geldiğinizi sandı galiba.(Güler).Evet Kâmil.Hoşça kalın.(Telefonu kapatır,kadına döner)Milletvekili olduğunuzu sandınız değil mi? (Kâmil'e) Günaydın doktor.

PERVİN - (Şaşkın Kâmil'e bakar) Bu ne benzerlik böyle! İkiz misiniz doktor?

KÂMİL - (Ne diyeceğini bilemez) Çok mu benziyoruz birbirimize?

PERVİN - Tıpatıp aynısı.

TEVFİK - Ne kadar benzediklerini görüyorsunuz dimi? Çoğu kimse onları karıştırıyor.

PERVİN - Ah doktor,sizi tanımam çok iyi oldu,bana bir iyilik yapar mısınız? Birkaç günden beri şuramda bir ağrı var.Çok kaygılıyım.Acaba apandist mi dersiniz?

KÂMİL - (Kendi kendine) Şimdi yandık (Pervin'e) Ama bir şey diyemem ki.Muayene etmem gerekir.

PERVİN - Hemencecik burada muayene etsenize.(Tevfik'e bakar) Bizi lütfen yalnız bırakır mısınız?

TEVFİK - (Kâmil'e) Yapın işinizi doktor ben bakmıyorum.

(Tevfik sırtını döner,soldaki kapının önünde durur.)

PERVİN - Bakın doktor,burası.Elinizi değdirin.

(Kâmil tam elini uzatacağı sırada,soldan Şehnaz girer,gördüklerinden dehşete kapılır,bağırır)

ŞEHNAZ - Aaaaa!

PERVİN - Ne oluyor canım? Sizin burada işiniz ne?

ŞEHNAZ - (Öfkeli,onu kovalamaya başlar) Benim mi burda işim ne? Asıl sen ne istiyorsun pis kadın?

PERVİN - (Koşarken) Nasıl böyle konuşursunuz? Ben Pervin'yım ve doktor beni muayene ediyor...

ŞEHNAZ - (Kadını kovalar) Dışarı,sürtük,utanmaz kadın,namussuz,dışarı,yoksa saçını başını yolarım senin...

(Pervin dehşet içinde kaçır,ortadaki kapıdan çıkar,Şehnaz peşinden koşar)

KÂMİL - (Şaşkın) Nedir bu başıma gelen.Ne yaptın be.Şimdi ne olacak?

TEVFİK - Bağışlayın,pek önemli değil.

KÂMİL - (Öfkeli) Pek önemli değil mi? Şehnaz'a şimdi ne deriz?

TEVFİK - Ne mi deriz? (Biraz düşünür) Gerçeği!Bir kerecik olsun gerçeği söyleyelim.Zararı olmaz.

(Ortakdaki kapıdan Şehnaz girer,öfkelidir)

ŞEHNAZ - Bu ne yüzüzlük...Bu ne rezalet...

TEVFİK - Pardon an Şehnaz,öfkelenmeyin.Önemli değil.Size açıklayabilirim, Kâmil bu sanatçıyı kabul etmekten kaçındı,bir sorunu varmış,çözebileceğini söylemiş ve söz vermiş.Onu burdan uzaklaştırabilmek için Kâmil'e telefon eder gibi yaptım,tam bu sırada Kâmil içeri girdi.Ben ne yapabilirdim ki?Bu gelen milletvekili değil,ikiz kardeşidir,dedim,doktordur dedim,kadında hemen orasını burasını göstermeye başladı.

ŞEHNAZ - Bu kuyruklu yalanları başkasına satın.Ben bunları yemem.

(Öfkeyle sağdan çıkar)

TEVFİK - (Şaşkın) Vay be! Bir kerecik gerçeği söyleyeyim dedim...İnanıramadım.(Güler) Çok güzel.Olağanüstü!

Perde Kapanır

ÜÇÜNCÜ PERDE

(Aynı dekor.Bir gün sonra.Şehnaz ve Âsâf konuşmalarını sürdürürler.Şehnaz öfkelidir)

ŞEHNAZ - Nasıl ustaca durumu idare etmek istedi,bilemezsiniz.Ne dedi biliyor musunuz?

ÂSÂF - Ne dedi?

ŞEHNAZ - Tam telefon ettiği sırada kocam içeri girmiş ve durumu idare etmek için onun milletvekili değil,doktor olan kardeşi olduğunu söylemiş.

ÂSÂF - Bak sen! Olur şey değil! Ve bu masalı hemen o anda uydurmuş,öyle mi?

ŞEHNAZ - Evet,anında.

ÂSÂF - Ve siz ne dediniz?

ŞEHNAZ - Ne diyebilirdim ki? Önceleri çok sinirlendim ona sonra inanıyor gibi yaptım.Bu

adamla açıktan açığa savaşmak imkansız.Size açıkladığım numara ile onu buradan uzaklaştırmaya karar verdim.

ÂSÂF - Bu görüşünüze katılıyorum an Şehnaz.Kâmil adama o kadar bağlı kibaşka çözüm yok gibi...

ŞEHNAZ - Ona delicesine bağlı.Olur şey değil.Büyülenmiş gibi.Kaç kez şunu dedim kendisine:Bak Kâmil,bu adam seni bir batağa doğru sürüklüyor,perişan olacaksın,başına işler açacaksın.Ancak,sağırın Leylağı duyar mı?

ÂSÂF - Bakın,ben istediğinizi yapmaya hazırım.Hatta bugün bile kendisiyle konuşabilirim.

ŞEHNAZ - Bu işi bir an önce bitirmemiz gerekir.Dayanamıyorum artık.

ÂSÂF - Vay yüz­süz vay! Demek size kur yapacak kadar ileri gitti,öyle mi?

ŞEHNAZ - Hem de küstahçasına.

ÂSÂF - Konuyu Kâmil'e açmadınız mı?

ŞEHNAZ - Açmadım.Ben kendim açıklarsam,bir yolunu bulur beni yine suçlu çıkarır.

ÂSÂF - Çok doğru.Yalancı Tefik her şeyi yalanlamasını bilecek elbette.

ŞEHNAZ - Sadece bu değil.Suları bulandırmak için bana karşı ne suçlamalar yapar kim bilir.

ÂSÂF - Haklısınız.Kâmil onu ancak suçüstü yakalarsa evden uzaklaştırabilir.

(Dış kapının zili sürekli çalar)

(Sağdan Leyla girer,neşelidir)

ŞEHNAZ - İşte geldi.

LEYLA - an,bugün Kâmil'in keyfi yerinde galiba.

ŞEHNAZ - Ne biliyorsun?

LEYLA - Sürekli olarak drrrrr diye çaldı mı,bu keyifli olduğuna işarettir.

ŞEHNAZ - Git kapıyı aç,münasebetsiz.

LEYLA - Baş üstüne hanımefendi. (Kapıya koşar)

ÂSÂF - Hiç meraklanmayın an Şehnaz.Kâmil üstelik kışkançtır da.Etkilenecek kuşkusuz...

(Oradaki kapıdan Kâmil girer,onu Tefik izler.Kâmil, Âsâf ile Şehnaz'ı görünce pek

keyiflenmez.Leyla çıkar)

KÂMİL - (Soğuk) Günaydın Âsâf.

ÂSÂF - Günaydın Kâmil.

FERKİS - Nasılsın? Ne yapıyorsun? (Şehnaz'a yan gözle bakar)

ÂSÂF - İyi.Allaha şükür...

ŞEHNAZ - Evimizin önünden geçiyormuş,hatırımızı sormak için gelmiş.

KÂMİL - (Pek keyifli değil) İyi ettin.Ama neden yalnızsın? Zeliha nerde?

ÂSÂF - Biraz rahatsız.

ŞEHNAZ - Siz neredeydiniz bakayım...

TEVFİK - (Zafer kazanmış biri gibi) İşverenler birliğinin kongresinden geliyoruz.Görmeye değerdi.Büyük başarı an Şehnaz,olağanüstü bir başarı. Kâmil yaptığı konuşma ile herkesi büyüledi!

ŞEHNAZ - Gerçekten mi Kâmil?

KÂMİL - (Coşku ile) Bildiğin gibi değil! Büyük başarı!

TEVFİK - Bir çağlayan gibiydi Kâmil.(Kâmil'e kulluk edercesine) Oturun Kâmil yorgunsunuz.

KÂMİL - Evet.Birazcık terliyim.(Oturur)

TEVFİK - (Mendilini çıkarır,onu havalandırır) Toplantıya üç milletvekili katıldı.Önce ikisi konuştu.Oldukça boş konuştular.Alkış,doğal olarak sönüktü.

KÂMİL - Ve önemsiz. (Tevfik mendilini katlar ve Kâmil'in boynundaki teri siler)

KÂMİL - (Tevfik'e) Sağol Tevfik.

TEVFİK - Rica ederim,rica ederim. (Mendiliyle silmeyi sürdürür) Derken, Kâmil kalkar ve (Kâmil'i taklit eder) beyler önce size büyük bir gerçeği söylemek isterim,der.Biz politikacılar,yalancı kişileriz.

ŞEHNAZ - (Kâmil'e) Öyle mi dedin?

KÂMİL - Evet,öyle dedim.

ÂSÂF - Sonuç.

TEVFİK - Yer yerinden oynadı. (Halkı taklit eder,gülerek) Söyle Kâmil,söyle!...Bravo!...

ÂSÂF - Bu sözün onları duygulandırdı mı,ne?

KÂMİL - Hem de nasıl.Halk böyle şeyler ister.Açık yüreklilikle konuşacaksın. (Toplantıda söylediklerini tekrarlar) Ama beyler,yalanlar bitti artık.Halk yalanlara doydular.Bıktı,usandı artık.Tiksinti duymaya başladı bu politikacıların yalanlarından.

TEVFİK - (Halkı taklit eder) Bravoooooooo!...

KÂMİL - Evet böyle bağırıyorlar.

ÂSÂF - (Tevfik'e) Ve siz sürekli yanında durdunuz,öyle mi?

TEVFİK - Ne demek .Ben Kâmil'i yalnız bırakır mıyım?

KÂMİL - Ben de Tevfik olmadan hiçbir yere gitmem. (Tevfik'e) Evet Tevfik.Sana bir kez daha teşekkür ederim.Esir ettin beni kendine.

TEVFİK - (Alçak gönüllülükle) Aman efendim,abartmayın.

KÂMİL - Evet doğrudur,esir ettin beni.Bu son yazdığın konuşma,hazırladığın konuşmaların en güzelidir.

TEVFİK - (Alçak gönüllülükle) Beni şımartmayın Kâmil.

ÂSÂF - Konuşmalarını da mı Tevfik hazırlıyor?

TEVFİK - Başbakanların konuşmalarını bile başkaları hazırlar.

ÂSÂF - Öyle mi?

TEVFİK - Öyle ya! BİR politikacının konuşmalarını hazırlayacak vakti mi olur? Özel sekreterlerin görevi nedir? Yazmak. Özel sekreter yazar,politikacı okur.

ÂSÂF - Ve halk alkışlar...

TEVFİK - Budur halkın yapması gereken. Alkışlamak ve oy vermek.

KÂMİL - (Güler) Vay yüzüz vay! Nasılda söylüyor. Dostlarım,bu adamın geleceğini görür gibiyim. (Tevfik'i gösterir) Bu adam bir gün ülkeyi yönetecek.

TEVFİK - (Alçak gönüllülükle) Yok canım,yine abartıyorsunuz Kâmil.

KÂMİL - (Tevfik'e) Evet dostum,yöneteceksin. Bu böyle bilinsin. Yahu nerdeyse ülkeyi benim yönetmemi sağlayacaksın.

ŞEHNAZ - (Oynamak istediği oyunu sürdürür) Seni bilmem Kâmil ama Tevfik'in bunu yapabilecek güçte olduğu kesin. (Tevfik'e) Siz Tevfik bir gün çok yükseleceksiniz,buna hiç kuşum yok.

KÂMİL - Ve neden biliyor musunuz? Yunanlıyı iyi çok iyi bilir.Yunanlı yalanı sever.Masalı sever.Örneğin,Haydar.....bunun kanıtı değil mi?

ŞEHNAZ - Evet. O ne oldu?

KÂMİL - Aaa dostumuz... Canavar olan,değil mi? Tevfik onu kuzu yaptı. (Güler) Kuzu...

(Soldaki kapıdan Vedat girer, bir gözü yediği yumruktan şişmiştir)

TEVFİK - (Şaşkın gibi) Bu ne hal böyle Vedat? Kim yaptı bunu sana?

VEDAT - Haydar!

TEVFİK - (Tedirgin) Vay vay! İş buna vardı demek!

ÂSÂF - Halk masalları pek kaldıramıyor galiba!

KÂMİL - Neden? Neden vurdu sana?

VEDAT - Tevfik'in yalanlarını kaldıramıyormuş. Öcünü benden aldı.

KÂMİL - (Tevfik'e,tedirgin) Tevfik,bu işi hiç ama hiç beğenmedim.Şimdi ne olacak?

TEVFİK - (Vedat'a) Sen nasıl yumruk yersin sesini çıkarmadan? Tabancan nerde?

VEDAT - Burda...

KÂMİL - O halde? Süs olarak mı belinde taşıyorsun?

VEDAT - (Dayak yemesine karşın tehdit eder gibi) Temizleyebilirdin onu Kâmil,ne ki silah taşıma iznim yok.Şanslı adam.Silah taşıma iznim olsaydı görürdü gününü.

KÂMİL - (Alaylı) Şanslı adam...Kuşku yok,kesin ölümden kurtuldu.

VEDAT - (Tevfik'e) İçeriye gelmenizi öneririm,yoksa karışmam. Başkaları da var bağırıp çağırın.

KÂMİL - Bağırıp çağırın mı dedin?

VEDAT - Bizimle dalga mı geçiyorsunuz,diyorlar.(Tevfik'e) Gelin yoksa birilerini yere sermek zorunda kalacağım.

KÂMİL - (Tevfik'e) Bakıver Tevfik.

TEVFİK - Meraklanmayın,yatışrlar. Ne yapabilirler ki!

KÂMİL - Hadi canım Tevfik, hadi.

(Tevfik soldan çıkar,Vedat onu izler)

ŞEHNAZ - (Oyunu sürdürür) Ne adam be! İnsan onu yakından tanıdıkça yeteneklerini görebiliyor,anlayabiliyor.(Kâmil'e) Çok haklıydın Kâmil.

KÂMİL - Görüyor musun? Söylediklerime her zaman Leylak vermelisin.

ŞEHNAZ - Beni bağışlayın.(Âsâf 'a göz kırpar) Biraz işim var da... (Sağdan çıkar)

KÂMİL - Gördün mü? Şehnaz'daki değişikliği gördün mü? Tevfik'e karşı sempati duymaya başlamış.

ÂSÂF - (Sakıngan) Evet görüyorum. (Başını sallar,düşünceli)

KÂMİL - (Şaşkınlıkla) Bu da ne demek? Neden başını sallıyorsun?

ÂSÂF - Hiç.

KÂMİL - Nasıl hiç? Davranışın garibime gitti.

ÂSÂF - (Kısa bir aradan sonra oyununu oynamaya başlar) Sana bir şey söyleyebilir miyim? Çok dikkatli olması gerekir insanın.Özellikle bu,genç ve güzel kadınlarla evli olan yaşlı erkekler için geçerli.

KÂMİL - (Tedirgin) Ne demek tüm bunlar Âsâf?

ÂSÂF - Şey hiç.(Kekeler) Aslında...

KÂMİL - Nasıl hiç,Çıkar ağzındaki baklayı bakayım.

ÂSÂF - Kişisel bir görüş... O kadar...

KÂMİL - Bana bak,bilmişlik taslama! Ne biçim laflar bunlar?

ÂSÂF - Akademik konuşuyorum.

KÂMİL - Nasıl akademik? Burası akademi değil.Havadan sudan konuşmalar yapılan parlamento da değil.Burası bir ev.

ÂSÂF - Diyeceğim,kişi karısına körü körüne güven duymamalı.

KÂMİL - (Çok tedirgin) Hoppala... İçime ille de kuşku mu sokacaksın?

ÂSÂF - Hayır.Ancak şunu söylemekte yarar görüyorum.Şehnaz alt tarafı kadındır ve tüm kadınlarda olan kimi zayıf yanlar onlarda da var.Ayrıca bu Tevfik,gördüğün gibi çok cana yakın bir adam...

KÂMİL - Dur bakayım,nereye varmak istiyorsun?Karımı ben kıskanmıyorum da sen kıskanıyorsun gibi geliyor bana,öyle mi yoksa? (Ona kuşku ile bakar)Garip şey çok garip.

ÂSÂF - Haksız mıyım? Şehnaz çok genç ve çok güzel.

KÂMİL - Ne diyosun be!(Âsâf 'a) Bana bu söylediklerini ona da mı söyledin yoksa)

ÂSÂF - Elbette.Dikkatini çektim.

KÂMİL - (Öfkeli ama kibar) Bak ÂSÂF,arkadaşımın,seni severim,sayarım,ne ki bu tür tartışmalardan hiç ama hiç hoşlanmam.Buna izin veremem.Sanırım fazla ileri gidiyorsun.

ÂSÂF - Beni bağışla.Kâmil.

KÂMİL - Hayır,bağışlayamam...

ÂSÂF - Beni yanlış anlıyorsun.

KÂMİL - Hiç de öyle değil. Çok iyi anlıyorum.Senin düşündüğünden de iyi!

ÂSÂF - Bir şey sormak isterim.Dikkat ettin mi,senin özel sekreterine Teyfo dediğine?

KÂMİL - Yanılıyorsun.Teyfo demiyor, Tevfik diyor.

ÂSÂF - Her neyse burada seninle daha fazla tartışmak istemiyorum.Ancak,çok ciddi bir şey var öğrenmeni istediğim.Benimle beraber gelir misin?

KÂMİL - (Tedirgin) Ciddi mi dedin? Nasıl ciddi?

ÂSÂF - Burada fazla konuşamam.Seni aşağıda bekleyeceğim.Daha rahat konuşabileceğimiz bir yere gidelim.Hoş çakal.(Çıkar)

KÂMİL - (Şaşkın) Yahu bu adam neler söylüyor? Delirdi mi? İçime kuşku mu sokacak ne?

ŞEHNAZ - (Sağdan girer) Teyfo nerede?

KÂMİL - (Ona şaşkın bakar,sonra sonra ortadaki kapıya doğru koşar,bağırır)

ÂSÂF,ÂSÂF,ÂSÂF!!!! (Çıkar)

(Soldan Tevfik girer)

TEVFİK - Kâmil gitti mi?

ŞEHNAZ - Biraz önce gitti.(Ona tatlı tatlı bakar ve gülümser)

TEVFİK - (Memnun) Eh,yalnız kalabildik.Böylece,rahatlıkla konuşabiliriz.(Yanına yaklaşır)

ŞEHNAZ - (Nazlı) Yapmayın canım...Yeniden başlamayalım.

TEVFİK - Kabahat bende mi?Doğru konuşalım an Şehnaz.Önce içime bir ateş yaktınız ve sonra...

ŞEHNAZ - (Güler,övüngen) Ben mi?Ben mi ateş yaktım?

TEVFİK - Kim ya?...Çekiciliğimden söz ettiniz.Nerede bu çekiciliğim söyler misiniz? Varsa bende böyle bir çekicilik,bundan neden sizde etkilenmiyorsunuz?

ŞEHNAZ - (Çocuksu bir saflıkla) Neler söylüyorsunuz Tevfik?Ciddi misiniz?

TEVFİK - Ne demek! Birkaç gün önce gözlerimi üzerinize diktim,az daha yere düşecektiniz.Sürekli size bakıyorum ve boşuna bekliyorum,yere düşmüyorsunuz.

ŞEHNAZ - Canım o bir şakaydı.Şaka da mı yapmayalım?Siz şakacı bir insansınız.Nasıl oldu da böyle ciddiye aldınız sözlerimi?

TEVFİK - Şaka mıydı?

ŞEHNAZ - Neydi ya?

TEVFİK - Bakın an Şehnaz,vazgeçin bu şakalardan.Ben duygusal bir insanım.Bu tür şakaları kaldıramıyorum.Bu şakanızın bana neye mal olduğunu biliyor musunuz? (Duygusal)Beni allak bullak etti.Beni serseme çevirdi.Beni sersemletti.Beni bir çıkmaza soktu,ne yapacağımı bilmiyorum.(Duygusal)Sizi seviyorum an Şehnaz.(Leyla girer,Tevfik onu görür,konuşmasını sürdürür,konuyu değiştirerek) İçkiye olan bağlılığı.İçti,içti,içti,dayanamadı ve bir gün onu ölü buldular...

LEYLA - (Safça) Kimi Tevfik?

TEVFİK - Amcamı.

ŞEHNAZ - Ne istiyorsun Leyla?

LEYLA - Hiçbir şey . Tevfik konuşurken öyle duygulanıyorum ki...

ŞEHNAZ - Patronları an Zeliha'ya götürdün mü?

LEYLA - Hayır an.Yarın götür demediniz mi?

ŞEHNAZ - Yarın mı?Ben konuşurken aklın nerde?

LEYLA - Bugün götüreyim mi?

ŞEHNAZ - Şimdi hemen.

LEYLA - Baş üstüne an.Hemen götürüyorum.(Çıkar)

TEVFİK - (Kendi kendine) İyi işaret.Hizmetçiye yol verdi.Demek oluyor ki an Şehnaz...

ŞEHNAZ - Lütfen biraz durun.

TEVFİK - Doğru,hizmetçininin gitmesini bekleyelim.İyi oldu onu kovmanız.

ŞEHNAZ - Bu da ne demek? Siz neler düşünüyorsunuz böyle?Hizmetçiye belirli bir amaçla uzaklaştırdığımı mı düşünüyorsunuz?

TEVFİK - Ne o? Birbirimizi aldatacak mıyız?

ŞEHNAZ - Siz bakıyorum her şeye kendinize göre bir anlam veriyorsunuz! Çok hoşsunuz! Sizin kafanızda şimdi bir görüş var,kendinize göre,ve her şeyi bunun doğrultusunda yorumlamak istiyorsunuz,öyle değil mi? Amacınız bu...

TEVFİK - (Göz kırpar) Susunuz,geliyor.

LEYLA - (Girer,elinde patronlar vardır)Arkadaşınıza bir diyeceğiniz var mı?

ŞEHNAZ - Yok.Patronları ver ve teşekkür ettiğimi söyle,o kadar.

LEYLA – Baş üstüne.Patronalara verecem ve teşekkür ettiğinizi iletecem.(Oradaki kapıdan çıkar)

TEVFİK - Evet.Ne diyorduk?

ŞEHNAZ - (Oyunu sürdürür.Kanepeye oturur) Bakın Tevfik,size çok kızgınım.Nasıl böyle konuşursunuz? Ayrıca evli bir kadın olduğumu aklınızdan çıkarmamanız gerekir.

TEVFİK - (Gider,yanına oturur) Bu da ne demek? Size evlenmek mi teklif ettim? Yok canım!

ŞEHNAZ - Öyleyse nedir benden istediğiniz?

TEVFİK - (Duygusal) Aşk an Şehnaz.Tek istediğim aşktır.O kadar.Böyle konuşmam doğru değil belki,ama ne yapayım,başka türlü konuşamıyorum.Sizi ilk gördüğümnden andan beri seviyorum.Aslında (Ses tonunu değiştirir) ilk gördüğüm andan beri değil.

ŞEHNAZ - (Güler) Ya ne zamandan beri?

TEVFİK - Bakın kronolojik sıraya göre ele alalım.Sizi ilk gördüğümde,bu kadın çok güzel dedim

içimden,ama biraz cadaloz.

ŞEHNAZ - (Keyifli) Cadaloz mu?

TEVFİK - Biraz cadaloz ve çok yalancı.

ŞEHNAZ - Oooo! Ben mi yalancı?

TEVFİK - Eh! Açık yürekli olalım.Siz tehlikeli bir rakipsiniz.Her neyse... Bunu geçelim.Rekabet sona erdi.(Kısa susma) Evet,sizi tanıdığım anda başka bir güzelliğinizi de keşfettim.(Duygu ile) Daha ulu,daha derin,daha güzel bir şey.

ŞEHNAZ - Bunları kaç kadına söylediniz Tevfik?

TEVFİK - Sayılamayacak çok kadına.

ŞEHNAZ - Bravo size.Dürüstçe açıklamakta sakınca görmüyorsunuz

TEVFİK - Ama nedir bunun nedeni an Şehnaz? Çok söyledim bunları.Ne ki bu kez sözler bir yalancının ağzından değil,seven,acı çeken,size göklere dek tapan bir kişinin ağzından çıkıyor.

ŞEHNAZ - (Yapmacık bir çekingenlikle) Ne diyeceğimi bilemiyorum.Bu söyledikleriniz beni çok duygulandırdı Tevfik.(Yere bakar)Bunu gizleyemem,siz de anlamışsınızdır.Bende size karşı ilgisiz,duyarsız değilim,bu,sempatiden başka bir şey olmasa gerek...

TEVFİK - O halde?

ŞEHNAZ - (Yapmacık bir sıkılganlıkla) Korkuyorum Tevfik...Nasıl söylesem.Beni teşhir etmenizden korkuyorum.

TEVFİK - Ben mi? Ağzım sıkıdır.Namus sözü.Hiç kimse,hiçbir şey öğrenmeyecek. (Gittikçe yanına yaklaşır,kollarını uzatır,onu kucaklamak ister)

ŞEHNAZ - (Onu hafifçe iter) Yo,yo olmaz.

TEVFİK - Bana inanın an Şehnaz.Bunu kimse bilmeyecek,sizden ve benden başka.(Sarılır)

ŞEHNAZ - (Çekilir) Hayır,hayır diyorum size,yapmayın.

TEVFİK - Lütfen gelin.Sizi seviyorum,size tapıyorum.Namusum üzerine söz veriyorum...Yalan söylüyorsam,yıldırım çarpsın,yaksın beni. (İyice sarılır)

(Ortadaki kapıdan Kâmil girer,Tevfik'in Şehnaz'a sarıldığını görür)

KÂMİL - Aman Tanrım!

TEVFİK - (Korku ile) Aman! Yıldırıma gerek kalmadı. (Kalkar,sahnenin kenarına gider,kafasını

kaşır,uyduracağı yalanı düşünür) Hadi Tevfik.Hadi yalancı Tevfik.

KÂMİL - Demek Âsâf haklı.

ŞEHNAZ - (Kendine gelmiştir.Oyunu başarı ile bitmiştir) Tümüyle haklı,Kâmil.

KÂMİL - (Şehnaz'a,şaşkın) Nasıl?

ŞEHNAZ - (Suçlarcasına) Seninle konuşmasını ben söyledim Âsâf'a.Kendim söylersem inanmayacaksın diye düşündüm.Ancak böyle inanabilecektin yalancı Tevfik'in ne mal olduğunu.

TEVFİK - (Şaşkın) Vay Tevfikçiğim fena kazık attılar sana.

ŞEHNAZ - (Kâmil'e) Buraya ayak bastığı günden beri bana sarkıntılık yapıyor.

TEVFİK - (Şaşkın) Vay yalancı vay!

ŞEHNAZ - (Suçlamalarını sürdürür) Sürekli olarak Kâmil aptalın tekidir,diyor,sadece milletvekili değil,doğru dürüst eş bile olabilecek durumda değil,senin karını ve parlamentodaki yerini er geç elinden alabileceğini söylüyor.

TEVFİK - (Sinirli,Şehnaz'a) Hele durun an,bu yalanları nasıl söylersiniz,utanmıyor musunuz?

ŞEHNAZ - Kimin yalancı olduğunu kocam çok iyi biliyor. (Çıkar)

TEVFİK - (Kendi kendine) Vay anasını! Tuzağa düşürdü beni alçak kadın!

(Kısa susma.Tevfik ve Kâmil birbirlerine bakarlar)

KÂMİL - Şimdi ne yapayım sana ulan?

TEVFİK - (Sinirli)Durun bakayım.Ciddi misiniz?Ne yani beni alttan mı alacaksınız?

KÂMİL - Şuna bak bide utanmadan konuşuyor!

TEVFİK - (Sinirli) Konuşmayacak mıyım? Eşiniz yalan söylüyor.Size gerçeği söyleyeceğim.

KÂMİL - (Çok sinirli) Hangi gerçek ulan? Hangi gerçek? Seni gözlerimle gördüm.

TEVFİK - Evet gördünüz.Ama bu gördükleriniz gerçek değil.Gerçek şu:Eşiniz beni tahrik etti.Başlangıcı o yaptı.

KÂMİL - Ne demek istiyorsun be adam.Karım sana sarkıntılık mı etti?

TEVFİK - Evet efendim.Gerçek budur.

KÂMİL - Vay alçak vay! (Üzerine saldırır)

TEVFİK - (Kaçar) Bakın Kâmil.Namusum üzerine yemin ederim.Size söylediklerim yalan değil.İnanın bana...

KÂMİL - Sana nasıl inanırım,koca yalancı.Senin ne mal olduğunu bilmiyor muyum?

TEVFİK - Evet Kâmil,beni biliyorsunuz,benim sizi bildiğim gibi.Ama... Ama bu başka,o başka.Şimdi durum şu...

KÂMİL - (Kovalar) Dışarı!

TEVFİK - (Kaçarken) Pardon,beni bağışlayın.Bir saniye...

KÂMİL - Seni dinlemiyorum.Defol!

TEVFİK - Evet gideceğim.Bana inanmak istemiyorsanız,inanmayın.Eşyalarımı toplamaya gidiyorum.Rahat bırakıyorum artık sizi de,eşinizi de ve...(Biraz düşünür,sonra yalanı vurgulayarak söyler) sevgilisi Âsâf'ı da...

KÂMİL - (Şaşkın) Ne? Ne dedin?

TEVFİK - (Haksızlığa uğramış gibi) Hiç, Kâmil.Boş verin.Belki bir gün biri çıkar,benden daha inandırıcı biri,ve bu sinsi adamın dostluk maskesiyle burada gönül eğlendirdiğini söyler size.

KÂMİL - (Umutsuzluk dolu bir öfke ile) Bre alçak! Sen beni deli edeceksiniz.

TEVFİK - Ben mi sizi deli edeceğim? Asıl siz beni deli edeceksiniz.

KÂMİL - Âsâf'ı nasıl kötölensin be adam,suçüstü yakalanan sen değil misin?

TEVFİK - (Yüzsüzce yalanlarını tamamlar) Dolap çevirdiler.Anlayamadınız mı? Birkaç gün önce onları suçüstü yakaladım ve beni ortadan kaldırmak için akıllarınca tuzak kurdular!

KÂMİL - (Umutsuz) Vay alçak,vay bak neler söylüyor!

TEVFİK - Bana inanmak zorunda değilsiniz.Bakın şunu da eklemek isterim.Kanepeye oturmuşlardı ve o eşinizin ellerini okşuyordu.Ben odaya girince telaşlandı.Ateşini kontrol ettiğini söyledi.

KÂMİL - (Öfkeli,yine üzerine atılır) Sus be pislik! Ne ateşi ulan! Git! Defol!

TEVFİK - Baş üstüne.Bana inanmak istemiyorsunuz Kâmil elimden ne gelir ki,hoşça kalın! (Sağdan çıkar)

KÂMİL - (Peşinden koşar,şaşkın) Buraya gel ulan!Buraya gel...

(Kâmil Tevfik'in peşinden koşar,şaşkın.Sahne bir süre boş kalır.Sağdan Şehnaz girer ve kapıyı açar. Âsâf girer)

ÂSÂF - Ne oldu?

ŞEHNAZ - O anda içeri girdi. Ve gördü

ÂSÂF - Sonra?

ŞEHNAZ - Bilemiyorum.Çok huzursuzum.Bu iş beni allak bullak etti.O denli sinirliyim ki ellerim ayaklarım kesildi...

ÂSÂF - Oturunuz an Şehnaz...Sabır...Her şey düzelecek.

ŞEHNAZ - (Kanepeye oturur) Ne diyorsunuz Âsâf.Çok,ama çok sıkıldım.Sanıyorum ateşim var.

ÂSÂF - (Yanına oturur) Yok canım...(İki elini tutar)Heyecandandır...

(Yanına oturur ve ellerini tuttuğu an,Kâmil girer,yıldırım la yurulmuş gibidir)

KÂMİL - Aman tanrım!

ŞEHNAZ - (Şaşkın,kalkar) Ne oldu Kâmil?

KÂMİL - Ne mi oldu? Daha ne olsun istersin? Bu ne demek oluyor?

ÂSÂF - Ne var! Ellerini Tuttum,ateşi var mı diye baktım.

KÂMİL - (Çok sinirli) Yine mi ateş?Başka bir şey bulamıyor musun hain herif?

ÂSÂF - (Öfkeli) Aaaa, fazla ileri gidiyorsun! Başın mı dönüyor ne! Üzgünüm senden böyle bir saldırı beklemezdim,buna katlanamam.Bağışla beni.(Şehnaz'a) Hoşça kalın a.Bu olaya karışmayacaktım,hata ettim.

(Âsâf öfkeli çıkar,Kâmil onu gözleriyle izler,şaşkındır.)

ŞEHNAZ - Tanrı aşkına,neydi bu söylediğin! Bunu nasıl yaptın Kâmil?

FERKİS - (Şaşkın) Ellerini neden tutmuştu?

ŞEHNAZ - Ama söyledi.Nabzıma bakıyordu.

KÂMİL - (Şaşkın,bir sandalyeye oturur) Bira sana sarılıyor,tuzak diyorsun.Diğeri elini tutuyor,ateşim var diyorsun.Bu,öbürü sevgilisidir diyor,öbürü,bu sevgilisidir diyor.(Umutsuz) Kime inanayım? Kime inanmam gerekir? Hangisi gerçek? Hangisi yalan? (Bağırır,şaşkın) Amaaan! Şaşkını! Yalancılar deli ettiler beni...İmdaaaat! Bana ne oluyor,bilemiyorum!

(Soldan Tevfik girer,küstahtır ve de cana yakındır.Elinde şapkası,dosyası var,gitmek üzeredir.)

TEVFİK - Ne oldu size Kâmil?

KÂMİL - (Şaşkın) Ne mi oldu? Ulan nedir bu Âsâf için bana söylediklerin?

TEVFİK - Gerçeği söyledim.

ŞEHNAZ - Vay utanmaz vay!

TEVFİK - İnanmıyor musunuz? O halde... (Trajik bir eda ile) Öldürün beni Kâmil!

ŞEHNAZ - (Tevfik'e) Onursuz herif! Evet seni öldürmesi gerekirdi.

TEVFİK - (Şehnaz'a) Ben de bunu söylüyorum. (Kâmil'e) Öldürün beni Kâmil! Yaşamamın sonuna dek size minnettar kalacağım.

KÂMİL - (Sinirli) Ne yaşamı ulan? (Kovalar) Ne yaşamı? Seni öldürsem halin ne olur bilmiyor musun?

TEVFİK - (Kaçar,uzakta durur) Hiç... Bu çektiklerimin yanında ölüm bir hiçtir.Gerçeği söylemek ve inandıramamak! Rica ediyorum Kâmil öldürün beni.

(Oradaki kapıdan Haydar girer,Pervin peşinden gelir.)

HAYDAR - Bağışlayın.Kapıyı açık bulduk,girdik.

PERVİN - (Tevfik'i gösterir) İşte bu adam.Milletvekili ile güya telefonda konuşurken içeri giren kişinin,onun kardeşi olduğunu söyledi,oyşa gelen milletvekilinin kendisiydi.

TEVFİK - Doktoru mu söylüyorsunuz? Doktor gitti. Bu (Kâmil'i gösterir)milletvekili olandır.

HAYDAR - (Çok ciddi) Sus ulan pislik! Bizi ne sandın,köylü mü? (Üzerine doğru gider) Şimdi seni duman ederim... (Vurmak için elini kaldırır)

TEVFİK - Sakın,bana dokunmayın,yoksa ateş ederim.(Elini arka cebine götürür,tabancasını çekecek gibi yapar.)

HAYDAR - Bana mı ulan? (Tabancasını çeker.)

(Tevfik tabancayı görür görmez,korku ile kaçır,sol kapıdan çıkar. Haydar onu kovalar.Kadınlar çığlık atar,Kâmil korku içindedir.)

KÂMİL - Vay başıma gelenler!

ŞEHNAZ - (Korku içinde) Aman Allahım öldürecek onu!

PERVİN - Tabancasını çekecekti,görmediniz mi?

(Soldaki kapıdan nefes nefese,titreyerek Vedat girer,panik içindedir.)

VEDAT - Tabanca...Tabanca...Elinde tabanca var! Gözlerimle gördüm.(Kâmil'in arkasına gizlenir,titrer.)

KÂMİL - Yaman koruyucu!

VEDAT - Kovalıyor onu! Ateş edecek! (Soldan ateş sesi gelir) Aman! (Korku ile ortadaki kapıdan çıkar.)

PERVİN - (Kâmil'e) Nedir bu başıma gelenler! Geçen gün çıktı hapisten Haydar , yine içeri alacaklar!

KÂMİL - (Şaşkın) Neden çıktı sanki,neden serbest bıraktılar?

(Soldaki kapıdan Haydar girer,çok ciddidir,saçı alınna düşmüştür,elinde tabanca var.)

HAYDAR - Yere serdim onu!

KÂMİL - Yere mi serdiniz?

ŞEHNAZ - Aman tanrım yere sermiş!

PERVİN - (Haydar'a ,şaşkın) Neden ateş ettin Haydar? Ona yalnız bir tokat atacağını söylememiş miydin?

HAYDAR - Ateş etmeyecektim.Ama ne yapabiliirdim.Cebimde el bombası var,dedi.Ben de yere serdim,onun beni yere sermesini önlemek için.

KÂMİL - Şimdi ne olacak?

HAYDAR - Teslim olmaya gidiyorum.Suçum yok ki benim.Yasal savunma hakkımı kullandım.Gidelim Pervin.

PERVİN - Gidelim Haydar
(Haydar ve Pervin ortadaki kapıdan çıkarlar.Kâmil ve Şehnaz heyecanla birbirlerine bakarlar)

ŞEHNAZ - (Duygusal) Zavallı Tevfik.

KÂMİL - (Çok duygulu) Vay zavallıcık.Yalanlarının kurbanı oldu.

ŞEHNAZ - (Yarı ağlamaklı) Git bak Kâmil.Nerede yatıyor acaba...

KÂMİL - (Umutsuz) Nedir bu başımıza gelen!

(Soldaki kapıdan Tevfik girer,neşelidir,güler,eliyle ceket ve pantolonunun tozunu silkeler)

TEVFİK - O ahmak gitti mi?

KÂMİL - (Şaşkın) Allahım koru bizi! Sen öldün ve dirildin mi?

TEVFİK - Bağışlayın.İyi ki bu hayvanın nişancılığı kötüymüş.Yere düştüğümü görünce konunun kapandığını sanmış.Yalancı Tevfik ile ilgili konular böyle kapanır mı?

ŞEHNAZ - Yalanlarınızla bizi ne durumlara düşürdüğünüzü görüyor musunuz?

TEVFİK - (Şehnaz'a) Evet,ben böyleyim işte.Ama size ne demeli?

KÂMİL - (Tevfik'e) ÂSÂF için o palavraları uydurmaya utanmadın mı?

TEVFİK - Evet Kâmil,ben söyledim.Ama siz nasıl inandınız?

ŞEHNAZ - Buna son verelim artık.Hadi,pılınızı pırtınızı toplayıp yollanın!...

TEVFİK - (Evrak çantasını ve şapkasını alır) Hoşça kalın hanımefendi.Yenilgimi kabul ediyorum.Kadınlara her zaman yenildim.Bir erkek ne denli yetenekli olursa olsun,yalan konusunda kadınlarla başa çıkamaz.

KÂMİL - Hadi,hadi çok konuştun...

TEVFİK - (Kâmil'e) Hoşça kalın Kâmil.Şunu bilmenizi isterim,çok pişman olacaksınız.Benden daha iyi yalancı bulmanız olanaksız.Hoşça kalın.(Çıkar)

ŞEHNAZ - (Gerçek bir duygululukla)Allahsız! Dünyanın tüm kusurları onda toplanmış olabilir ama kabul etmek gerekir çok sempatik bir adam!

KÂMİL - (Yan gözle bakar) Başıma az daha neler gelecekti!...

(Ortadaki kapıdan Tevfik yeniden girer)

TEVFİK - Bağışlayın Kâmil...

KÂMİL - Hala burda mısın?

TEVFİK - Vedat dışarıda,baygın yatıyor.Ayılamıyor bir türlü.

KÂMİL - Vay hayvan vay! (Orta kapıdan çıkar)

ŞEHNAZ - (Tevfik'e) Bakıyorum gitmek gelmiyor içinizden.

TEVFİK - (Duygusallıkla) Gerçekten an Şehnaz.Nedenini biliyor musunuz? Yalanlarınız o kadar çekici ki sizi sevmeme neden oldu.

ŞEHNAZ - (Aynı duygusallıkla) Ben de Tevfik.

TEVFİK - (Alaylı) Hayda! Yine aynı terane...

ŞEHNAZ - (Çok duygusal) İçtenlikle söylüyorum.İkimiz birbirimize o kadar yakınız ki...Siz gitmeye hazırlanırken,içimde bir boşluk duydum,o denli ki ilk kez olarak sizi sevdiğimi anladım.

TEVFİK - (Heyecanlı) Size evimin adresini vereyim mi?

ŞEHNAZ - (Coşku ile) Ah! Evet Tevfik.

(Tevfik bir kağıda bir şeyler yazar ve Şehnaz'a verir,o da kağıdı koynuna koyar)

TEVFİK - Gelin.Sizi heyecanla bekleyeceğim.Konuşacağımız çok şey var.

(Ortadaki kapıdan Kâmil girer)

KÂMİL - (Tevfik'e) Hala burda mısın?

ŞEHNAZ - (Üstün gelen kişinin duygusuyla gülümser,koynundan kağıdı çıkarır,coşku ile Kâmil'e uzatır.) İşte! Evinin adresini verdi gidip onu bulmam için.

KÂMİL - (Kağıdı hayretle alır,Tevfik'e döner)Bre utanmaz...Hala akıllanmadın mı?

TEVFİK - (Serinkanlılıkla) Okuyun,kağıdı okuyun.

KÂMİL - (Kağıdı okur) ZONKKK!! Ne! (Şaşkın gözleri fal taşı gibi açılır)

(Tevfik kahkaha ile güler,Şehnaz ve Kâmil de gülmeye başlalar,üçü birden gülerken PERDE İNER)